Nr. 19. Wtorek, 25 Stycznia 1881. **Rok 71.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, 4, Rue Clément 4.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Reskryptem z dnia 24 października 1880 l. 30.958 udzieliło wysokie c. k ministerstwo handlu w porozumieniu z król. węg. ministerstwem rolnictwa i przemysłu Antoniemu Weingartnerowi, starszemu młynarzowi u Thoma i synów we Lwowie, wyłącznego przywileju na właściwej konstrukcyi maszynę do czyszczenia zboża na rok jeden. Opis przywileju, o którego zachowanie w tajemnicy nieupraszano, znajduje się w archiwum przywilejów.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 25 stycznia.

Znowu wiele mówią i piszą o zamierzonej akcyi *Italii irredenty* przeciw Austryi w celach, rozumie się, aneksyjnych. Czy dla urozmaicenia dyskusyi wobec nudnej a codziennie omawianej kwestyi grecko-tureckiej powstał ten temat w prasie zagranicznej, mianowicie niemieckiej, i ztamtąd przeniósł się do austryackiej i węgierskiej? Gdyby tak było, nie dotykalibyśmy tej sprawy, bo stokroć lepiej powtarzać codziennie oklepane frazesy o natarczywości greckiej i chytrości tureckiej, aniżeli zastanawiać się poważnie nad rzeczą, która chociażby nawet wypłynęła w formie najpoważniejszej, zawsze stanowi albo wielkie szaleństwo polityczne albo wielką niedorzeczność. Piszemy dziś o wrzekomych zamiarach *Italii irredenty* nie dlatego, że pisano o niej już w Berlinie i Budapeszcie lecz dlatego, że według wersyi w Wiedniu się utrzymującej, miał już nawet ambasador włoski zająć się tą sprawą i złożyć rządowi austryackiemu oświadczenie zupełnie uspokajające.

Bez nadzwyczajnej przenikliwości można odgadnąć, jak opiewają uspakajające oświadczenia rządu włoskiego i jego ambasadora w Wiedniu. Rząd włoski odeprze stanowczo wszelki zarzut forytowania planów aneksyjnych, położy całą agitacyę na karb Garibaldego, nazwie ją niedorzeczną lub nawet szaloną i złoży zapewnienie, że w razie, gdyby plany aneksyjne przybrały kształty cokolwiek wyraźniejsze, nie omieszka użyć skutecznych środków zaradczych. Czy można polegać na tych zapewnieniach? Zupełnie, o ile chodzi o ich szczerość. Rząd włoski jest nadto lojalny i nadto jasno patrzy na sytuacyę, żeby nie uznał niestosowności postępowania Garibaldego i nie zdał sobie sprawy z następstw, do jakich w danym razie doprowadzić mógłby nierozważny krok bohatera niepodległości włoskiej, który choć fizycznie już uległ niezmiennym prawidłom natury i już na czele oddziałów ochotniczych nigdy stanąć nie zdoła, mimo to zachował dotąd świeżość fantazyi i pamięci Niektóre organa włoskie nieposzlakowanego patryotyzmu jak n. p. *Italia* nie wahały się wystąpić ostro przeciw Garibaldemu i nazwać go starcem zdziecinniałym za to, że pisze zbyt wiele listów pretensyonalnych a co gorsza, szkodliwych dla przyjaźnych stosunków królestwa włoskiego do państw sąsiednich. Niezawodnie i tym razem wszystkie poważne organa surowo skarcą wszelką nieroztropną agitacyę, upoważnią nawet rząd do energicznego wystąpienia. Mimo to jednak *Italia irredenta* nie pozostanie bez pewnego poparcia ani w prasie ani w społeczeństwie. Istnieje bowiem niezawodnie dotąd we Włoszech stronnictwo, które okresu walk o zjednoczenie narodowe nie uważa za zamknięty, dopóki Tryest i Trydent należą do Austryi a Nizza i Sabaudya do Francyi. Samo istnienie takiego stronnictwa kompromituje Włochy politycznie i wystawia je na niebezpieczeństwo, bo do wywołania burdy krwawej wystarcza garstka szaleńców.

Czy z tego powodu można uczynić jaki zarzut rządowi włoskiemu? Do pewnego stopnia niezawodnie, i dlatego to właśnie same uspokajające oświadczenie ambasadora a nawet ministra spraw zagranicznych nie wystarcza, jeżeli do słów nie przyłączą się czyny stosowne i skuteczne. Dotychczasowa polityka włoska, jak to już nieraz wykazywaliśmy, pozwoliła aneksyonistom urość w stronnictwo formalne z niepokaźnej garstki, którą w pierwszej chwili łatwo było można zniechęcić do propagandy. Kiedy przed trzema laty *irredenta* wyprawiała pierwszą demonstracyę na placu św. Marka, była to prawie tylko psota uliczników. Dopiero łagodność rządu włoskiego, który pojęcie o swobodzie konstytucyjnej w wyrażeniu i propagowaniu myśli doprowadził do niepraktykowanej nigdzie granicy, pozwoliła zorganizować *irredentę* tak, że i poważniejsi ludzie zaczęli się do niej przyznawać. Dziś o wiele już trudniej zniszczyć złe z zarodem, bo ma się do czynienia z samym Garibaldim, który mimo wszelkich kroków fałszywych zawsze liczyć może na pietyzm społeczeństwa włoskiego dla swojej osoby. Ale choć sprawa dziś trudniejszą jest niż przed trzema laty, trzeba się wziąć do niej energicznie, bo później stanie się jeszcze niebezpieczniejszą, nie dla Austryi, która wśród wszelkich konstellacyj spokojną jest o całość granic swoich, lecz dla samych Włoch. Niebezpieczna to bowiem sytuacya, jeżeliby kiedy lojalność wymagać miała od rządu włoskiego wysłania wojska przeciw szaleńcom, którzy mimo szaleństwa nie przestaliby być Włochami.

Głos państwa.

Podajemy ciąg dalszy mowy posła **ks. Greutera,** mianej w dyskusyi ogólnej nad ustawą o ukróceniu nadużyć lichwiarskich.

Jakżeż mogliście panowie pozostawić chorego bez porady przez lat dwanaście i przypatrywać się, jak choroba przechodziła w stan chroniczny? Przypuszczam tu naturalnie, iż rzeczywiście znaci- na nią sposób; ale ów dopisek dowodzi mi, że go nie znacie. Kto bowiem przed czasem niedawnym jeszcze obiecywał ratować stan włościański, złożony ciężką chorobą, zapisując mu kopę lichwiarzy, ten oczywiście stracił prawo do tego, by receptę jego choćby w jednej tylko chacie wieśniaczej powitano jako rzeczywiste lekarstwo i aby go nie wyrzucono za okno jako prawdziwie końskie remedium.

Co się tyczy twierdzenia, że od owego czasu szczególniej w kwestyi lichwy niejednego się nauczyliście, wynurzyłem już z radością uznanie tego; ale w latach dwunastu możemy i my nauczyć się czegoś, nawet tem więcej, ile że przypisujecie nam talent większy niż sami posiadacie. Cóżby bowiem innego mógł znaczyć ów hałas, iż w półtora roku nie wyciągnęliśmy straszliwie zagrzęzłych taczek z błota, w które zapchnęła je mądrość takich i podobnych ustaw waszych?! Cóżby znaczyć mógł hałas, iż nawet w oddali nie tworzymy cudów, iż nie naprawiliśmy już dzisiaj błędów reformy podatkowej, skoro my w sprawie reformy tej jesteśmy równie niewinni, jak wy w sprawie rezolucyi Niemców konserwatystów zebranych w Lincu. (*Brawo z prawicy*).

Co się tyczy posiadania dóbr materyalnych, niepowiem o tem ani słowa, bo to należy do innej dziedziny; ale — jeśli pan minister skarbu zechce odpowiedzić na pewne zapytanie, które mu niniejszem wprost zadaję, a które należy do rzeczy, bo się tyczy pokrzywdzenia skarbu—zapytam tylko: czy prawdziwe jest twierdzenie wypowiedziane z całą stanowczością i z wymienieniem nazwisk w pismach publicznych, lub czy ono jest autentycznie zbite, t. j. twierdzenie, że od owych 9.500.000 zł. austr., których na wiadome interesa *chabrusowe* w r. 1872 i 1873 dla skupowania dóbr w Czechach użyto, by ratować swobodę wyborów (*wesołość po prawicy*), nie opłacono skarbowi przepisanych ustawami należytości? (*Głosy z prawicy: słuchajcie!*) Pytam, czy to prawda, lub czy,

LISTY PARYSKIE

XCI.

Zaczęła się nareście zima. Zniżenie i podwyższenie ceny ubiorów. Ślizgawka *in natura*. Eskimowie i polowanie na foki. Smacznego apetytu! Wyścigi z kaczkami. Prawo Gramonta. Policya konna i patrole dla bezpieczeństwa złodziei. Pogrzebowy omnibus. Pod klucz! Panorama współczesnych znakomitości. Wagon krytyki.

Dokończenie.)

Dwie jeszcze ważne nowiny przyniósł nam Nowy Rok z najwyższych sfer urzędowych. Według jednej, p. minister wojny podobno wskutek jednozgodnych prawie przedstawień rozmaitych dowódzców pułków i korpusów armii ma zamiar cofnąć dekret, znoszący bęben w wojsku francuskiem. Nie śmiemy jeszcze wierzyć tej wieści dlatego, że dowodziłaby ona rzeczywiście ponownego rozpatrzenia się w tej kwestyi. I drugiej także nowinie radzilibyśmy niewierzyć dlatego znowu, że jest więcej niż dziwaczną, ale niestety przez to samo właśnie bardzo prawdopodobną. Zapewniają, że ten sam minister wojny, decydujący się powiedzieć choćby tylko po cichu *mea culpa* w sprawie abolicyi bębna, wydał polecenie dowódzcom korpusów, aby od swoich podkomendnych żołnierzy ściągnęli wszystkie medale wojskowe, jakiemi są ozdobieni, i aby odesłali je do głównego magazynu, gdzie na nich zostaną wykute cyfry R. F. w miejsce mniej więcej monarchicznych czy cesarskich godeł, jakiemi są oznaczone.

Śmiało powiedzieć można, że dotychczas w dziejach świata nie wydarzyło się jeszcze nic podobnie excentrycznego. Ani mniej ani więcej, p. minister wojny chce na swój sposób fabrykować dokumenta historyczne i spodziewa się, że potrafi wmówić światu, że medale za kampanię krymską albo włoską są ozdobami za waleczność republikańską i że p. Gambetta odniósł zwycięztwo pod Almą, Inkermanem i Solferino.

Przejdźmy lepiej do prywatnych nowości, między któremi chociaż tu i ówdzie spotkamy się także z jaką śmiesznostką, to przynajmniej nie tak ogólnej doniosłości. Jednym z nie najmniej dziwacznych pomysłów jest podany świeżo pod zatwierdzenie Rady municypalnej projekt pogrzebowych omnibusów, dla urzeczywistnienia którego już się zawiązało towarzystwo z dość znacznym kapitałem.

Przy ogromnej rozciągłości Paryża i pomieszczeniu nowych cmentarzy daleko za obrębem miasta, chociaż i stary Pere la Chaise, znajdujący się w samem mieście, jest jednak o kilka kilometrów oddalony od środkowych jego cyrkułów, pochód pieszo za pogrzebem jest uciążliwą podróżą i nie można mieć za złe przyjaciołom i znajomym, jeżeli nie mają odwagi towarzyszyć zwłokom aż na miejsce ich ostatniego spoczynku Naturalnie nie mówimy tu o pogrzebach, które są publicznemi manifestacyami, jak n. p. p. Thiersa albo Blanquiego. Ale przy pogrzebach prywatnych często bardzo przed domem, gdzie czarne z białemi albo nawet srebrnemi frendzlami ciężkie opony świadczą, że martwe zwłoki któregoś z mieszkańców oczekują na rydwan żałobny, zdarzy się widzieć dość liczne zebranie przyjaciół, znajomych i sąsiadów, czarno ubranych i milczących, lub w cichej rozmowie, zapewne o zasługach i cnotach nieboszczyka, czekających nadejścia duchowieństwa i karawanu. W kościele, jeżeli pogrzeb nie jest cywilny, jeszcze w czasie nabożeństwa i pobłogosławienia zwłok zgromadzenie jest zazwyczaj dość liczne. Ale przy wyjściu z kościoła zaczyna się dezercya; ludzie, mający mniej więcej ważne sprawy, wracają do swoich zajęć a obojętni do swoich rozrywek. Nie wielki batalion wiernych pozostaje w szeregach. Pochód rusza; przy wejściu na dawne tak zwane zewnętrzne bulwary nowy, znaczny ubytek, przy fortyfikacyach ostatnia rejterada, tak, że na cmentarz przybywają już tylko najbliżsi krewni, którym *decorum* nie pozwala odstąpić trumny. Nad mogiłą już tylko kilka osób znużonych, ledwie dyszących. Są wprawdzie powozy, których dostarcza towarzystwo pogrzebowe (*Administration des pompes funebres*) tak samo jak na śluby i wesela, ale nie każdy może sobie pozwolić wydatku 2[illegible]—3[illegible] franków.

Otóż zapewne zastanawiając się nad tem utrudnieniem w oddawaniu przyjaciołom ostatniej przysługi, niejaki p. Baudet wpadł na pomysł pogrzebowego omnibusa. Będą to powozy na szesnaście osób; stosownie do żądania przedsiębiorca dostarczy dwóch, trzech lub więcej takich omnibusów, które jednocześnie z karawanem zajadą przed dom nieboszczyka i za bardzo umiarkowaną opłatą powiozą członków pogrzebowego orszaku na cmentarz. Naturalnie, dla uniknienia nieporozumień i omyłek, omnibusy te odróżniać się będą od zwyczajnych odpowiednią żałobną dekoracyą zewnętrzną Zdaje się, że dla zapewnienia, iż cel zamierzony w tych powozach, to jest liczniejsze zebranie przyjaciół i znajomych na cmentarzu, zostanie w zupełności osiągnięty, należałoby, żeby po zajęciu wszystkich miejsc w każdym omnibusie, przed wyruszeniem z miejsca, konduktor zamykał omnibus na klucz i dopiero otwierał go przed bramą cmentarza, bo inaczej zdarzyćby się nieraz mogło, że jakiś frant, mający interes bliżej lub dalej na drodze do cmentarza, wmięszałby się między przyjaciół zmarłego i zasiadł w omnibusie a dojechawszy do dogodnego dla siebie miejsca, wysiadł sobie spokojnie, nie powiedziawszy nawet Bóg zapłać! Jeżeli p. Baudet nie pomyślał o możliwości takiego wypadku, to będzie mógł później wprowadzić potrzebne ulepszenia.

Daleko weselszym, i z góry można powiedzieć pewniejszym powodzenia jest pomysł, na który złożyli się A. Gill, znany karykaturysta, i Carrier Belleuse, młody ale pełen zdolności malarz, a syn jednego z najznakomitszych tutejszych rzeźbiarzy. Kiedy, jak to już dawniej pisałem, kilku przedsiębiorców krząta się około urządzenia w różnych punktach Paryża rozmaitych panoram, po największej części bitew, jak zdobycie Bastylii, szarża pod Bałakławą, bitwa pod Richshoffen i innych mniej więcej historycznych wypadków, dwaj wspomniani artyści powzięli szczęśliwą myśl innego, ale więcej obiecującego, bo zupełnie nowego rodzaju panoramy, i już w tych dniach szkic jej zupełny przedstawili zaproszonym w tym celu reprezentantom prasy. Będzie to widok Placu Zgody, wzięty jakby ze środka obelisku i obejmujący wszystko, co z tego punktu objąć można wzrokiem na cztery strony świata: Pola Elizejskie aż do tryumfalnego łuku Gwiazdy, tak jak się przedstawiają w najpogodniejszy dzień letni z całym ruchem modnego świata ku laskowi Bulońskiemu, ogród i pałac Tuileries, pałac prawdziwy i kanał ś. Magda-

jak mimo wszystkiego się spodziewam, twierdzenie to jest fałszywe, że pokrzywdzono w ten sposób skarb o 7.720 zł. Ale niedosyć tego. Wypowiedziano także twierdzenie, że machinacyj tych dokonano nietylko z wiedzą, lecz i z współudziałem rządu ówczesnego. (*Głosy z prawicy: słuchajcie!*) Pytanie to zadaję ministrowi skarbu całkiem na seryo, albowiem wobec surowej naszej procedury egzekucyjnej, twierdzenie takie niezbite byłoby prawdziwem zaniepokojeniem ludu i mogłoby wywołać rozgoryczenie właśnie przeciw tym, którzy szczycą się posiadaniem materyalnem. I dlatego uważam za stosowne przypomnieć słowa, które powiedział dnia 4 lipca 1867 ówczesny kanclerz Beust, gdyśmy skarżyli się na obchodzenie się z sejmami: „Panowie! Muszę wam zwrócić uwagę, że na każde zaniepokojenie umysłów, jeśli ono pochodzi z własnego wnętrza, rząd i Rada państwa mieć będzie baczne oko i zarazem życzliwe; ale na każde zaniepokojenie umysłów, pochodzące z zewnątrz, rząd mieć będzie również baczne oko, ale surowe.“ W protokole stenograficznym dodano tu: „Burzliwe oklaski z lewicy.“ Pytam więc, czy to zaniepokojenie ludu w tej szczegółowej kwestyi pochodziło z własnego wnętrza, lub czy wywołały je kłamliwe sprawozdania dzienników?

Aby w tej zawiłej kwestyi módz wytworzyć sobie sąd właściwy, trzeba będzie uprzytomnić sobie niektóre zasady przewodnie, z których niektóre przytoczę. Przedewszystkiem wyznaję, że argumentacya na rzecz zniesienia ustaw przeciw lichwie rzeczywiście ma w sobie coś łudzącego. Jest ona tak prosta i dlatego tak sposobna do zamącenia sądów w dawniejszym stanie prawnym. Mimo to znajduję w argumentacyi tej ten błąd, że jest sobie tylko formułką logiczną, przeslepiającą decydujący o rzeczy fakt, że osoby, którym poruczone jest wykonanie jej, nie są ideałami, lecz są ludźmi, których namiętności, chciwość, bieda i słabości objawiają się na targowisku pieniężnem. Druga zasada jest następująca: Tak zwany czysty rozsądek, jak go nazywają, z dawien dawna, bo od czasów Arystotelesa był najgorszym w polityce doradzcą, a tem więcej będzie nim w umiejętności stosunkowo bardzo nowej jeszcze, w naszej ekonomii społecznej. Nawet Roscher serdecznie ubolewa, że dotychczas usiłowała ona rozwiązać jedną tylko stronę swego zadania, mianowicie materyalnie ekonomiczną, że natomiast zupełnie zaniedbała o wiele ważniejszą, etycznie socyalną, etycznie polityczną. Ztąd to pochodzi, że teorya a skutek w tak przerażającej pozostają względem siebie sprzeczności. (*Bardzo słusznie! z prawicy*).

Trzecia zasada wyraża się w pytaniu, które tu powinno być uważane za najważniejsze: Jak lepiej dla dobra pospolitego — a wszakże w tej Izbie nie interesa prywatne, lecz dobro pospolite uwzględniać trzeba — jakże więc lepiej dla dobra pospolitego, czy nadać kredytowi prywatnemu jak największe rozmiary, czy też jak największą rzetelność? Innemi słowy: Co jest dla interesu publicznego z większą korzyścią, czy otoczyć opieką prawa rzetelnego przemysłowca, rzetelnego robotnika, który, biorąc pożyczkę, nie przyrzeka więcej niż dać może, czy też torować drogi tłumowi nierzetelnych projektantów, tłumowi mężów „największej fruktyfikacyi“ (aluzya do giełdowego *schwindlu*), którzy pod osłoną ustaw szerokiemi wiadrami a szerszemi jeszcze sumieniami swemi wyczerpują wodę człowiekowi rzetelnemu, przyrzekając płacić wielkie premie asekuracyjne, a tem samem podwyższając człowiekowi rzetelnemu stopę procentową.

Inna zasada jest ta: Czyż to rzeczywiście prawda, co pierwszy wyrzekł konwent w Paryżu w r. 1793, że pieniądz jest tylko towarem i że przeto w ustawodawstwie obchodzić się z nim trzeba tylko tak, jak z każdym innym towarem, lub czy to jest prawdą, że pieniądz jako reprezentant narodowego ruchu handlowego i przemysłowego jest czynnikiem dobra pospolitego (tak wolimy tłómaczyć wyraz mowcy: *ein Gemeingut*), który jako taki powinien też poddać się wszelakiemu ograniczeniu ustawodawczemu, jak n. p. drogi żelazne i telegrafy są usunięte z pod własnego, autonomicznego zarządu tych, za których pieniądze są zbudowane? Czyż może być, żeby pieniądz traktować należało tylko jako towar mniej więcej wedle zasad swobody procederowej? Żadne państwo nie zgadza się na to; inaczej bowiem podrabianie pieniędzy byłoby procederem zupełnie rzetelnym, i gdyby pieniądz był tylko towarem, chodziłoby tylko o wartość złota, a nie o tę także, którą państwo doń przywiązuje.

A nakoniec piąta zasada powiada: Czyż państwo może mieć zadanie brać tylko głupca lub marnotrawnika pod swoją opiekę, a nie raczej całą społeczność państwową przeciw namiętności wzbogacenia się bez pracy, przeciw powodzi śmiałych interesów, a nadewszystko przeciw owym niezmiernym niebezpieczeństwom, w jakie wtrącane bywają całe ludy straszliwą plagą lichwy?

Kto sobie zdał sprawę z tych pytań, kto wraz ze mną utrzymuje, że państwo ma takie zadanie i że rzetelność kredytu jest lepsza od jak największej rozległości: kto wobec momentu społeczno-ekonomicznego do etycznego także przywiązuje nieco wagi, ten i z całej kwestyi lichwy i procentu zdał sobie już sprawę. Ale możnaby mi powiedzieć: To zasady tylko, twierdzenia! Tak jest panowie; ale są to zasady i twierdzenia, których nie ustanowiła żadna mądrość z katedry, lecz które prawi od wieków wszystkim ludom bezstronna historya. Jej to światło jaśnieje przez wieki, ona to uczy praktycznych skutków obu systemów i prowadzi nas pewną ręką aż do żywej teraźniejszości.

Pozwólcie mi przytoczyć przykład, nietylko jako ciekawy fakt historyczny, lecz jako prorocze napomnienie, szczególniej dla naszych czasów. Wiadomo, że cywilizacyjny naród rzymski za czasów rzeczypospolitej uznawał umowę za decydującą o wysokości procentu. Skutek był ten, że lichwa rozwielmożniła się niepomiernie, a lud coraz więcej w rozpacz popadał. Wszelkie łagodne sposoby uwolnienia się od lichwy były daremne. I cóż uczynił lud? Wyszedł na Awentyn i czego legalnym i pokojowym sposobem u patrycyatu dopiąć nie mógł, to zdobył przymusem: trybunat i ustawę tablic dwunastu. A ta ustawa wedle Tacyta wyraźnie nietylko określa najwyższą stopę procentową, lecz także kary złodziejstwa nakłada na przekroczenie jej. Co więcej, Cato starszy posunął się jeszcze dalej i oświadczył, że lichwiarza karać należy nie za złodziejstwo, lecz za zabójstwo. Albowiem — tak dowodził — kradzieży zazwyczaj ubogi dopuszcza się względem mienia bogacza, aby zaspokoić potrzebę swą, lichwą atoli zazwyczaj bogacz wyzyskuje potrzebę biedaka, aby zbogacić się jeszcze więcej. (*Tak jest, bardzo trafnie, z prawicy.*) Tak oto, panowie, sądził stary poganin. A u nas? Gdy ktoś, komu biedę z twarzy wyczytać można, ukradnie pięć złotych, prowadzą go jako zbrodniarza przed sąd; kto zaś całe rodziny lichwą wypędził z ojcowizny, ten i dziś jeszcze po przesławnym nabytku wolności z r. 1868 jest wobec ustawy mężem honorowym. A wedle nowego projektu? Lichwa nie jest poczytana za zbrodnię, tylko za występek! Nie więzienie, tylko areszt, nie ścisły areszt, tylko zwyczajny, nie na lata, tylko na sześć miesięcy lichwiarz będzie usunięty od przezacnego rzemiosła swego, a tylko jeśli jest nałogowym lichwiarzem, ma dostać się na dwa lata ścisłego aresztu.

(Dokończenie nastąpi.)

SPRAWY MONARCHII

Nulla dies sine linea. Wierni tej zasadzie członkowie lewicy Rady państwa urządzają, jeżeli nie codzień, to przynajmniej co niedzieli w jakiemś prowincyonalnem mieście lub miasteczku demonstracye przeciw rządowi, które następnie usłużna prasa liberalna podnosi do znaczenia wielkich politycznych wypadków. Ubiegłej niedzieli odbyły się aż trzy takie „wolne zgromadzenia ludowe“ a to w Gross-Enzersdorf, Krems i St. Pölten. Na pierwszem z tych zgromadzeń wodził rej p. Granitsch, który szeroko mówił o podatku gruntowym, powtarzając znane do przesytu i tylekroć odparte już zarzuty przeciw rządowi, jakoby wpływał był na komisyę centralną w duchu przychylnym dla Galicyi i t. p. „Obecnie, mówił p. Granitsch, obiecuje rząd prowincyom niemieckim ulgę w drodze reklamacyj, ale jest to tylko wybieg, którym rząd posługuje się tylko do czasu, aż suma podatku gruntowego uchwaloną zostanie w Radzie państwa.“ W podobny sposób prawił p. Granitsch o majoryzowaniu Niemców austryackich przez „czesko-polskich tyranów“ a wreszcie przedłożył zgromadzeniu ułożoną w duchu tego przemówienia rezolucyę, którą „wolne zgromadzenie“ przyjęło bez oporu.

Nie tak szczęśliwie poszło pp. centralistom w Krems, gdzie niejaki dr. Stingl, osobistość do niedawna zupełni[illegible] objął rolę ludowego trybuna. Ale pp. aranżerowie zgromadzenia nie byli, jak się zdaje, dość ostrożni w dobraniu sobie audytoryum, zdarzyło się bowiem, że jeden z obecnych, mieszczanin z Krems p. Leopold Hofbauer, wystąpił z mową, która popsuła całą zabawkę. Gdy dr. Stingl skończywszy swą mowę naszpikowaną frazesami o uciemiężaniu Niemców oczekiwał z otuchą uchwalenia zaproponowanej rezolucyi, powstał p. Hofbauer i ku wielkiemu przerażeniu oświadczył, że bynajmniej nie życzy sobie propagowanej przez dr. Stingla i jego stronnictwo waśni narodowościowej. „Partya konstytucyjna występuje teraz w roli obrońców włościan i przemysłowców, dla których, gdy była u steru, nic zgoła nie zrobiła. Natomiast wytworzyła wzajemną między narodowościami nienawiść. Przedtem partya konstytucyjna „biła“ na chłopa, teraz zaś, gdy chodzi o to, aby odzyskać utraconą większość, ucieka się do niego o pomoc. Przy najbliższych wyborach do Rady państwa trzeba nam wybierać mieszczan albo chłopów z charakterem, nie zaś adwokaków należących do tej partyi.“ Niespodziane to *intermezzo* wywołało prawdziwą burzę w zgromadzeniu. Pan Stingl i jego zwolennicy ze znaną dobrą wiarą usiłowali wmówić w zgromadzonych, że pan Hofbauer „oszalał“ — na co partya przeciwna odpowiadała okrzykami: „*Hoch Hofbauer!*“ Ostatecznie przyjęto wprawdzie zaproponowane rezolucye, ale humory były radykalnie popsute — albowiem demonstracya oczywiście nie udała się. Z rezolucyi podnosimy jako charakterystyczne żądania: aby Austryę rządzono w duchu wyłącznie niemieckim, aby niemieckie pieniądze podatkowe używane były na korzyść Niemców nie zas Polaków i Węgrów, aby język niemiecki w drodze ustawy zasadniczej zaprowadzony był jako wyłączny w urzędach, szkołach i publicznym ruchu, i aby deputowani Niemcy wzięli pod rozwagę, czyli nie należałoby im odmówić dalszego udziału w pracach Rady państwa, jeżeliby dzisiejsza polityka i nadal prowadzoną być miała.

Także zgromadzenie w St. Pölten uchwaliło, że uznanie języka niemieckiego za język państwowy, jest „polityczną koniecznością“ i że rozwój i pomyślność Austryi możliwe są jedynie na podstawach niemieckich i pod wpływem niemieckiej kultury.

— W Peszcie odbyła się 23 bm. konferencya członków skrajnej lewicy w celu przygotowania się do blizkich wyborów parlamentarnych. W konferencyi wzięło udział oprócz posłów około 300 zwolenników partyi. Dep. Madarasz przedstawił szybki wzrost stronnictwa w parlamencie, które z pierwotnej liczby 7 urosło do poważnej cyfry 70 reprezentantów. „Wspólnym naszym programem, który ostatecznie musi doprowadzić do zwycięztwa, jest niezawisłość i walka z partyą rządową, która jest ślepą i głuchą, a w ministrze-prezydencie posiada głównego agitatora. Nędza w kraju spowodowana dzisiejszemi rządami jest najlepszym sprzymierzeńcem naszej partyi. Nadejdzie chwila, tak skończył mowca, w której naród powstanie jak jeden mąż i jeżeli będzie potrzeba, zapomocą gwałtu zrzuci z siebie jarzmo dzisiejszego rządu.“ Na wniosek Runa uchwalono wotum ufności dla dotychczasowego komitetu partyi. Następnie referował Helfy o stosunkach na prowincyi, dzieląc powiaty na zdrowe i chore, stosownie do tego, czyli stronnictwo skrajne ma widoki zwycięztwa lub nie. Csanady wniósł, aby wszystkie frakcye skrajnej lewicy zjednoczyły się na podstawie unii personalnej. Wniosek ten przyjęto. Iranyi postawił wniosek, aby partya przyjęła nazwę „opozycyi prawno-politycznej“. Zgromadzenie zgodziło się na to.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Mowa Gambetty).

Na posiedzeniu Izby francuskiej odbytem w dniu 21 b. m. Gambetta wybrany ponownie prezesem przemówił do deputowanych następnie:

„Zajmując po raz trzeci krzesło prezydyalne, na które głosy wasze mnie powołały, znajduję się w tem trudnem położeniu, jakby panom wyrazić całą moją wdzięczność, którą uczuwam za ten ponowny dowód wysokiego waszego zaufania. Sesya bieżąca, która ma być ukoronowaniem okresu naszego prawodawstwa, pozwoli nam, nie bez wielkich trudów zapewne, rozwiązać zadanie, które nam kraj wykonać polecił. Jak już zauważyłem w ubiegłym roku, mamy jeszcze wiele do zrobienia. Wielu jednak rzeczy jużeście panowie dokonali; od owej pamiętnej walki od maja do października 1877 roku, urzeczywistniliście po części wolę Francyi, uchyliliście zamachy zmierzające do władzy osobistej i odsunęliście stare stronnictwa; utrwaliliście rząd krajowy w całem znaczeniu tego wyrazu i oddaliście Paryż parlamentowi, a parlament Paryżowi. Czyn miłosierdzia i politycznej rozumności, spuszcza zasłonę na wspomnienie naszych waśni domowych, a czyn ów nie narażając rządu republikańskiego, odpowiedział poczuciu ludzkości i był wspaniałomyślny. Zwróciliście się z szczególniejszem zamiłowaniem do pracy nad prawami mającemi na celu wychowanie ludu. Przywróciwszy znaczenie zbyt długo lekceważonym prawom i ustawom państwa, zapewniliście panowie całej młodzieży francuskiej naukę; a zawarowawszy po raz pierwszy w jednem z praw bezwarunkowy szacunek dla wolności sumienia, urządziliście na nowo na trwałych podstawach edukacyę w szkołach średnich i wyższych. Za waszą panowie przyczyną, roboty publiczne otrzymały stanowczą i niebywałą dotąd pobudkę“.

Wyliczywszy szczegółowo dokonane prace Izby, mowca mówił dalej:

„Staraliście się panowie także gorliwie o poprawienie stanu marynarki wojennej i o uzupełnienie jej. Szło wam nadewszystko o wprowadzenie powszechnego obowiązku służby wojskowej tak lądowej jak morskiej, jakoteż o odpowiednie przechowanie i użycie materyałów wojennych“.

Następnie rozwodził się mowca szczegółowo o wprowadzonych prawach wojskowych i wyraził nadzieję, że Izba się nie rozejdzie dopóty, dopóki nie ukończy całkowicie wielkiego dzieła obrony narodowej.

Po kilku uwagach o położeniu finansowem, dodał: „Drogą już przebytą kroczyliście panowie wśród głębokiego pokoju tak wewnątrz jak na zewnątrz. Szczególniej jednak co do utrzymania pokoju na zewnątrz, rzec można, iż jednomyślności waszej z rządem i państwem, mimo wszelkich przepowiedni, jak się pokazało nieuzasadnionych, nic zachwiać nie zdołało. Świat cały musi przyznać, że ani w naszej polityce zagranicznej nie mamy żadnych tajemnic do ukrywania, ani też nie wdajemy się w politykę awanturniczą. Jest to rękojmią trwałości dla państwa republikańskiego, w którem wszystko zależy od narodowego i demokratycznego zwierzchnictwa, w którem utrzymanie honorowego i silnego pokoju na zewnątrz jest środkiem i celem demokratycznego postępu“.

Przeszedłszy do rezultatu wyborów gminnych, skończył Gambetta temi słowy: „Z tych ponownych objawów republikańskiego usposobienia kraju, czerpię jedynie to przekonanie, że na drodze, którąśmy obrali, obowiązani jesteśmy wytrwać, jeżeli chcemy działać odpowiednio do interesów i woli Francyi. Musimy republikę wyposażać coraz liczniejszemi instytucyami liberalnemi i demokratycznemi“.

---

leny, słowem rzut oka może najpowabniejszy w całym świecie. Wodotryski, trotoary i lampy gazowe będą prawdziwe, a łącząc się dalej z dziełem penzla, osiągną do najwyższego stopnia złudzenie rzeczywistości. Ale nie to stanowić będzie główną wartość obrazu. Na tem wspaniałem tle ugrupowane będą niezliczone współczesne znakomitości. Figury te będą naturalnej wielkości lub przynajmniej tak się wydawać będą, a za ich stosowne, artystyczne i urozmaicone ugrupowanie odpowiada z góry talent dwóch artystów, którzy się zajmują wykonaniem tego nowego w swoim rodzaju połączenia efektów niby latarni czarnoksięskiej i historyi, bo znajdziemy tu wszystkie męzkie i żeńskie postacie, które choćby chwilowo, jak się tu mówi, były na świeczniku od 1830 r. do dnia dzisiejszego.

Ta panorama, która mieścić się będzie w pobliżu Wielkiej Opery, a zatem w najświetniejszym cyrkule Paryża, ma być już za dwa miesiące gotową. Około kilku innych rozpoczęły się już także roboty, na bulwarze Condorcet w bliskości mostu Austerlitz, na dawnym placu Chateau d'Eau, na gruzach *Cafe parisien*, w dawnym teatrzyku Folies Marigny i w sławnej niegdyś sali balowej Valentino, która przez wiele lat walczyła o pierwszeństwo ze sławnym Mabille, Prado i *Closeries des Lilas*. Jeżeli te wszystkie przedsięwzięcia, jak zapowiadają, gotowe będą co najpóźniej przed jesienią, to rok bieżący będzie mógł zapisać się w historyi Paryża jako rok panoram.

O mało nie zapomniałem o jednej jeszcze ważnej nowości, a takie zapomnienie byłoby nie do darowania, bo idzie tu o sprawę ściśle dziennikarską. Niedawno Paryżanie w dziennikach porannych niedzielnych czytali sprawozdanie z odbytego w sobotę wieczorem przedstawienia w Lyonie, pierwszego przedstawienia w nowej zupełnie sali teatru, której krzesła w niemałej części zapełnione były przez reprezentantów paryskiej prasy, uprzejmie zaproszonych na tę uroczystość przez dyrekcyę nowego teatru. W parę tygodni później spotkali się znowu z takiem sprawozdaniem z Brukselli, potem z Londynu, i niedługo może redakcye tutejsze otrzymają podobne uprzejme zaproszenia z Rzymu, Petersburga albo Nowego Yorku. Naturalnie zatem dała się uczuć potrzeba utworzenia w każdej redakcyi specyalnej posady podróżującego krytyka.

To jeszcze mała rzecz; pretendentów do takich posad nie zabraknie. Nie będą to bezwątpienia Jules-Janiny, Moonselety ani nawet Sarceye, ale to najmniejsza. Dziś każdy dziennik, który się szanuje, musi mieć międzynarodowe sprawozdanie teatralne przynajmniej ze wszystkich stolic i ta konieczność wywołała właśnie nowość, o której mówię. Na każdej linji kolei zelaznych będą przy każdym pospiesznym pociągu wagony literackie tak, jak już dawno są wagony pocztowe. Będzie tam wszystko, co potrzebne do pisania, biblioteczka przeważnie złożona z dyk[illegible]onarzy konwersacyjnych i encyklopedyj dla ułatwienia cytacyi nazwisk, dat i t. p., cy[illegible], cygareki, absynt i *chartreuse*, a od przy[illegible] parę szpad dla załatwienia na prędce [illegible] dwiema stacyami możliwych niepo[illegible]ień.

[illegible]iechże kto jeszcze zechce zaprzeczyć, że [illegible] w wieku postępu!

[illegible], 15 stycznia.

J. Bohdan

(Anglia i Irlandya.)

Polityka wewnętrzna wielkiego państwa — pisze *Italie* — jest już ciekawą sama przez się, a staje się jeszcze ciekawszą dla innych narodów, gdy przechodzi przesilenie, którego rozliczne fazy mogą wywierać wpływ znakomity na ogólny bieg wypadków. Takiem przesileniem jest obecnie ruch irlandzki. Można śmiało twierdzić, że gdyby nie nastąpiło starcie pomiędzy interesami angielskiemi a irlandzkiemi, zwłaszcza zaś, gdyby to starcie nie zaostrzyło się w ostatnich czasach, gabinet Gladstona byłby odgrywał rolę daleko czynniejszą i energiczniejszą w sprawach europejskich

Jest zatem rzeczą bardzo naturalną, że nawet poza granicami Anglii kwestya irlandzka jest przedmiotem nader bacznej uwagi. Pytania, jaki jest obecnie stan rzeczy, jakie stanowisko wzajemne stronnictw, jakie postanowienia poweźmie rząd angielski i jakiego skutku można się spodziewać po środkach wyjątkowych, są więc obecnie na porządku dziennym.

Ażeby na nie odpowiedzić, sądzimy, że należałoby przedewszystkiem zajrzeć do historyi. Od czasu zniesienia parlamentu irlandzkiego i stanowczego przyłączenia wyspy do Anglii, izba gmin jest widownią rekryminacyj, skarg i żądań deputowanych irlandzkich. W różnych okolicznościach, począwszy od wielkiego ruchu zorganizowanego przez O'Connella aż do dzisiejszej agitacyi podtrzymywanej przez Parnella i jego przyjaciół, niezadowolenie Irlandyi przedstawiało groźne symptomy i wyrażało się mniej lub więcej wyraźnem żądaniem cofnięcia aktu unii z r. 1800. W wielu razach również przekraczano granice legalności, popełniano zbrodnie przeciw osobom i własności i uciekano się do siły, ażeby doprowadzić do zupełnego rozdziału pomiędzy Anglią a Irlandyą.

Wszystkie jednakże pokuszenia O'Connella, stronnictwa młodej Irlandyi, Fenianów i różnych agitatorów nie doprowadzały do tego ostatecznego celu. Powstania i bunty tłumiono z wielką energią, gdyż jakkolwiek nie brak w Angli ludzi usposobionych do popierania słusznych pretensyi Irlandyi na drodze prawnej, to jednak z drugiej strony wszystkie opinie jednoczą się w oporze, jeżeli ruch staje się rewolucyjnym i dąży do separatyzmu.

Takie właśnie zjednoczenie wszystkich opinij nastąpiło w izbie gmin, która ogromną większością odrzuciła poprawkę Parnella do adresu, wyrażającą przekonanie, że „zawieszenie jakiegokolwiek prawa konstytucyjnego Irlandczyków nie może się przyczynić do utrzymania pokoju i spokojności w Irlandyi,“ Po całotygodniowych namiętnych rozprawach, poprawka Parnella otrzymała zaledwie około 50 głosów. Radykalni, na których liczyło stronnictwo protestu, powstrzymali się od głosowania, zachowując wyrażenie stanowczej swojej opinii do chwili, w której gabinet da poznać dokładnie swoje zamiary i przedłoży parlamentowi projekta ustaw o prawach wyjątkowych i o reformie agraryjnej,

Siła wyzywa siłę. Agitacya irlandzka będzie musiała przestać być niekonstytucyjną, nielegalną, kryminalną i separatystyczną, albo też zakończy się pod ciosami krwawej represyi, poprzedzanej łatwemi tryumfami parlamentarnemi rządu, który znajdzie zawsze ogromną większość dla poparcia każdego kroku, dążącego do przeszkodzenia odłączeniu się Irlandyi od Anglii.

Jeżeli jednak prawdą jest, jak nas uczy historya, że Anglia umiała zawsze pokonywać powstania irlandzkie, to z drugiej strony rzeczą jest niemniej oczywistą, że powinna się starać, wszelkiemi możebnemi środkami usunąć powód do słusznych skarg Irlandczyków.

We wszystkich epokach mężowie stanu, rzeczywiście zasługujący na to imię, postępowali tą drogą, czego dowodem jest ustawa o emancypacyi katolików z r. 1829, bil reformy z r. 1832 itp Dzisiejszy pierwszy minister angielski Gladstone, przed dziesięciu mniej więcej laty, przeprowadził w parlamencie bil, który położył koniec kościołowi anglikańskiemu w Irlandyi jako kościołowi państwa, odbierając mu jednocześnie dochody i przywileje polityczne, i który usunął powod do najsłuszniejszych skarg Irlandyi. Wiadomo również, że od chwili ostatniego swego przyjścia do władzy, Gladstone przedstawił już kilka projektów ustaw, mających na celu zadosyćuczynienie różnym słusznym wymaganiom Irlandczyków. Takim projektem jest także reforma agraryjna, która przedłożoną zostanie izbie gmin jak tylko obstrukcyonistom irlandzkim spodoba się zaprzestać stawiania przeszkód dziełu angielskiego prawodawcy.

(Protokoł bezinteresowności.)

Angielskie ministerstwo spraw zagranicznych w liczbie innych dokumentów przedłożonych parlamentowi, ogłosiło depeszę odnoszącą się do protokołu bezinteresowności, podpisanego przez reprezentantów mocarstw w Konstantynopolu w d. 2 września 1880 roku. Wyjaśniają one stanowisko, jakie Europa zajęła względem sprawy wschodniej, a ewentualnie sporów o granice pomiędzy Turcyą a państwami, które rościły pretensye do pewnych terytoryów. Projekt podpisania takiego protokołu wyszedł od Granville'a, który w dniu 17 lipca wystosował następną depeszę do reprezentantów Anglii za granicą: „Rząd Jej królewskiej Mości sądzi, że wobec wspólnego przedstawienia, które jednomyślnie działające mocarstwa zrobić mają Porcie, jest do życzenia, ażeby uwierzytelnieni w Konstantynopolu posłowie mocarstw zostali upoważnieni do podpisania protokołu, któryby odpowiadał bezinteresownemu porozumieniu, za pośrednictwem którego mocarstwa, zmierzające wspólnie w różnych okolicznościach do jednego celu, zobowiązałyby się nie dążyć ani do powiększenia swojego terytoryum, ani też do rozszerzenia swego wpływu lub jakiejkolwiek specyalnej korzyści.“

Skreślony w tej depeszy projekt protokołu został następnie z małemi zmianami, podanemi przez rząd austryacko-węgierski, przyjęty w następującem brzmieniu.

„W celu okazania ponownie bezinteresowności, z jaką popierane jest wykonanie stypulacyj traktatu berlińskiego, zobowiązują się podpisani w imieniu reprezentowanych mocarstw, przy żadnej z umów, któreby zawierane były w skutek wspólnej akcyi w sprawie czarnogórskiej lub greckiej, nie ubiegać się o jakiekolwiek rozszerzenie terytoryum, o wpływ wyjątkowy lub korzyść handlową dla swych poddanych, jeżeliby tych samych korzyści osiągnąć nie mogły równocześnie inne narody.“

Ponieważ podówczas, jak dodają w komentarzu pisma angielskie, nie miał obecny w Konstantynopolu poseł rossyjski żadnych instrukcyj, któreby go upoważniały do przedstawienia tego protokołu Porcie i ponieważ inni posłowie krok ten nie bardzo przychylnie przyjęli, postanowiono zatem czekać na chwilę, w którejby doręczenie Porcie wiadomości o tym akcie, okazało się odpowiedniejszem. Rząd angielski zgodził się wtedy na wzmiankowane odroczenie

Z komentarza tego wynika, że protokół bezinteresowności jakkolwiek podpisany i obowiązujący mocarstwa, Porcie dotychczas urzędownie zakomunikowanym nie został.

(Kwestya tunetańska.)

Północna część Afryki, a szczególnie dzisiejszy bejlikat tunetański był od najdawniejszej starożytności przedmiotem bacznej uwagi rozmaitych ludów. Fenicyanie założyli tutaj niegdyś kwitnące państwo, Kartaginę, która walczyła z Rzymem o panowanie nad ówczesnym światem, a chociaż w tej walce uległa i została zburzoną, powstała jednak jak feniks z popiołów i stała się wkrótce jednym z najmocniejszych klejnotów rzymskiego imp ryum. Nawet jeden z ludów germańskich, Wandalowie próbował ustalić tutaj swoje panowanie, ale po upływie stulecia ustąpić musiał Bizantyńczykom i Saracenom. I obecnie jeszcze ziemia ta nie przestała być kością niezgody pomiędzy narodami, jakkolwiek dziś już nie jest przedmiotem walk krwawych ale dyplomatycznych intryg i zabiegów. Dzisiaj o przewagę wpływu w Tunisie współzawodniczą z sobą Włochy i Francya.

Od czasu zajęcia przez Francuzów Algieru polityka ich kolonialna ma ciągle oczy zwrócone na Tunis, w którym tak we wszystkich krajach wschodnich już od wieków starała się utrzymywać wpływ polityczny. Przyznać też trzeba, że Tunis bardzo blisko dotyka sfery interesów francuskich, a rzut oka na mapę wystarcza, ażeby uznać, że Algier bez Tunisu nie jest zupełną całością Z tego powodu Francuzi zawsze dążyli do utrwalenia swego wpływu w Tunisie, jakkolwiek kolonia francuska w tej rejencyi składa się zaledwie z kilkuset osób. Włochy trochę zapóźno się spostrzegły, że posiadają w tunetańskiem dość znaczną kolonię, liczącą około 7000 dusz i że zjednoczenie Włoch nastąpiło w chwili, w której Francuzi już prawie byli panami terytoryum tunetańskiego. Zaczęli więc z podwójnym pospiechem i posuniętą aż do przesady gorliwością odzyskiwać pozycyę już prawie straconą. Walka ta dotychczas doprowadziła jedynie do zwiększenia francuskiego wpływu, gdyż wskutek zeszłorocznej demonstracyi morskiej pod Goletta, Francya otrzymała prawie monopol zakładania kolei żelaznych i linij telegraficznych w całym bejlikacie.

Włosi jednak porzucić nie chcą ulubionej myśli posiadania pięknej kolonii afrykańskiej, będącej nadto częścią dawnego rzymskiego cesarstwa i Francuzi muszą się ciągle pilnować z tej strony. Ztąd pochodzą te ciągłe starcia, to ciągłe wskrzeszanie rzekomo nieistniejącej kwestyi tunetańskiej, ta drażliwość obustronna na najdrobniejsze objawy, mające na pozór — jak wysłanie delegacyi na powitanie króla włoskiego — tylko etykietalne znaczenie. Ztąd list angielski ogłoszony niedawno przez agencyę Havasa, wywołał tak żywą polemikę w pismach francuskich i włoskich. Obecnie polemika ta zaczyna przycichać. *Mémorial diplomatique* zrobił zwykłe w takich razach odkrycie, że kwestya tunetańska wcale nie istnieje, co jej nie przeszkodzi zapewne wystąpić znowu na jaw po niejakim czasie; minister Barthélemy St. Hilaire oświadczył w Izbie, że jest to sprawa, która żadnego niepokoju budzić nie może, zaś *Diritto* (ob. poniżej *Telegramy*) donosi, że w liczbie innych zmian w ciele konsularnem włoskiem, konsul tunetański Maccio zostanie przeniesionym gdzieindziej. Widocznie Włochy dają to zadosyćuczynienie Francyi, zaniepokojonej wysłaniem deputacyi tunetańskiej do Sycylii, że usuwają z Tunisu agenta, który był uważany za głównego inicyatora zatargów dyplomatycznych, a pozostawiają tam chwilowo agenta, nie mającego politycznego znaczenia. W takich warunkach można przypuszczać, iż kwestya tunetańska na czas dłuższy złożoną została *ad acta*.

KRONIKA

— **Obraz pamiątkowy.** Członkowie Rady powiatowej krakowskiej wraz z tymi, którzy zajmowali się urządzeniem okrężnego i wesela krakowskiego, zamówili u znanego artysty, p. Hipolita Lipińskiego, obraz pamiątkowy wielkich rozmiarów, przedstawiający uroczystą chwilę bytności Najj. Pana w Sukiennicach dnia 3 września 1880, i przeznaczyli jako podarunek dla Monarchy. Obraz ten jest na wykończeniu Jak donosi *Czas*, otrzymał wczoraj prezes Rady powiatowej krakowskiej p. Alfred Milieski od JE. p. Namiestnika hr. Potockiego doniesienie, iż Najj. Pan raczył przyjąć najłaskawiej i z zadowoleniem pomieniony obraz i polecił, aby dawcom wyrażono Najwyższe podziękowanie.

— **Pogrzeb ś. p. Rydzowskiego** odbył się wczoraj w Krakowie przy powszechnym udziale. Z dworca kolejowego niezliczony orszak, złożony z przedstawicieli wszystkich warstw społecznych, odprowadził zwłoki znakomitego posła na cmentarz. Trumna pokryta była wieńcami ofiarowanemi przez krakowską i gorlicką Radę miejską, krakowskie koło artystyczne i t. d. Na ręce prezydenta dr. Zyblikiewicza nadszedł z Wiednia następujący telegram: „Koło posłów polskich do Rady państwa uchwaliło jednomyślnie na dzisiejszem swojem posiedzeniu przesłać Radzie miasta Krakowa wyrażenie żalu i boleści z powodu nieodżałowanej straty, którą poniósł kraj cały przez śmierć ś p Andrzeja Rydzowskiego posła miasta Krakowa“

— **Walne zgromadzenia** lwowskiego oddziału towarzystwa pedagogiczn[illegible] się dnia 13 lutego i 14 kwietnia o godzinie 10 rano w auli gimnazyum Franciszka Józefa we Lwowie. Na zgromadzeniach traktowane będą następujące temata konferencyjne: O koncentracyi nauki w szkole ludowej oraz przeprowadzenie jej na niektórych przedmiotach. O czasie nauki szkolnej w I klasie szkoły ludowej. Nauka rachunków w I klasie szkoły ludowej. Metodyczne przeprowadzenie ustępu z I książki do czytania: Czy ziemia jest okrągła i czy się obraca?

(+) **Prawdziwie piękny przykład** dano w Wadowicach, jak przy dobrej woli i szlachetnej inicyatywie pospieszyć można z hojnem wsparciem ubogiej dziatwie szkolnej. Za inicyatywą osobnego komitetu odbył się tam dnia 19 grudnia z. r. na korzyść biednej młodzieży szkolnej wieczorek muzykalny, z uprzejmem spółdziałaniem kilku pań i panów. Znamienita gra i spiew uprzyjemniły w najmilszy sposób ten wieczorek, a przy bezpłatnie dostarczonym lokalu i oświetleniu czysty dochód po odtrąceniu skromnego wydatku w kwocie 10 zł., wynosił 202 zł. Kilka łaskawych osób zajęło się urządzeniem sali i sprawieniem dla biednych uczniów i uczennic ciepłej odzieży i obuwia. Rozrzewniający był widok gdy dnia 22 stycznia b. r. w jednej z sal szkolnych przy udziale zaproszonych gości, obdzielono siedmdziesiąt kilka biednych dzieci obojga płci wedle potrzeby ciepłą odzieżą i obuwiem. Wszystkim, którzy brali udział w tem dobroczynnem dziele, należy się wdzięczne i zaszczytne uznanie, które wyrażamy na prośbę komitetu.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Przemyślanach z grupy większych posiadłości, rozpisano na dzień 15 lutego bieżącego roku. Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowem o godzinie i w lokalnościach wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k starostwo.

* **Pożar.** Wczoraj po godzinie 6 wieczorem zajęło się prawdopodobnie w skutek nieuwagi służby siano w stajni browaru p. Thoma przy ulicy Korytnej. Ogień ugaszony został wcześnie przez domowników.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono panu O. Z z wystawy sklepowej łóżko żelazne, a panu J. P. lustro w pozłacanych ramach; panu K F. z pomieszkania w gmachu teatralnym futro z kotów amerykańskich z kołnierzem i manszetami skankowemi; panu S. Sch. z podwórza realności na ulicy Zbożowej zimowy paltot z czarnego sukna, a pani K. L z kieszeni płaszcza pugilares aksamitny z kwotą 6 zł. — Zofia Blahun służąca rodem z Żurawna po dokonanej kradzieży jedwabnego płaszcza damskiego, jedwabnej czarnej sukni, dużej wełnianej chustki i bucików damskich na szkodę swego służbodawcy zbiegła, jak się zdaje, do Żurawna — Straż policyjna aresztowała Piotra Scierankę przytrzymanego na kradzieży kieszonkowej, a Piotra Maruszczaka i Maryę Domirecką za włamywanie się do trafik tytoniu.

— **Na zupę rumfordzką,** którą w domu ubogich rozdziela towarzystwo męzkie św. Wincentego à Paulo tylko prawdziwie ubogim, bo biednym wstydzącym się żebrać, złożyli w ubiegłym tygodniu w handlu pp. Drechslera i Synów (plac Kapitulny l. 2) pp. D. D. 5 zł., Ignacy Fried 2 zł., Karolina Geistler 5 zł., ks. inf. Morawski 10 zł., ks. Jan Szymonowicz 5 zł., Aniela Lekczyńska 3 zł., J. R. 15 zł., Kalikst Orłowski 10 zł., A. R. 1 zł., razem 56 zł. Za wszystkie te datki dotychczas złożone, w imieniu biednych składa towarzystwo szanownym dawcom stokrotne dzięki. Za czas od 18 do 24 stycznia włącznie rozdano 2.330 porcyj zupy i 2.255 porcyj chleba.

— **Wybuch.** W Tomaszowie rawskim dnia 18 b. m. skutkiem pęknięcia kotła w fabryce Harbsta & Comp. nastąpiła eksplozya, która zaalarmowała całe miasto Ofiarą wypadku, o ile w pierwszej chwili można było sprawdzić, padło dwóch ludzi zabitych a czterech skaleczonych. Budynek fabryczny zniszczony został do szczętu a domy okoliczne uszkodzone. — W fabryce wełny firmy Graham & Hirt w White-Lea pod Dewsbury, dnia 18 b. m. w skutek eksplozyi kotła parowego jedenastu robotników utraciło życie na miejscu, a 36 doznało ciężkiego lub lekkiego uszkodzenia Z budynku fabrycznego i sąsiednich szop pozostała tylko kupa gruzów.

— **Znany podróżnik** Przewalski przybył do Petersburga, gdzie czekają go nader zaszczytne owacye.

— **Śnieg** w okolicach Odessy spadł na półtora łokcia grubości.

— **Kaprysy powietrza.** Z Genewy donoszą: Dnia 19 b m. mieliśmy w ciągu kilku godzin dotkliwe zimno, grad, śnieg, deszcz, grzmoty i błyskawice, a nareszcie gwałtowny wicher.

— **Ofiarą znacznej kradzieży** padł w tych dniach były minister i senator francuski p. Teisserenc de Bort Dnia 15 b. m. przybył do Limoges, ażeby osobiście poprzeć swą kandydaturę na członka rady municypalnej w Saint-Priest-Taurion. Na stoliku w pokoju hotelowym położył paczkę z obligacyami na 250.000 franków i wyszedł na chwilę tylko, ponieważ zapowiedziano mu gościa Kiedy powrócił, już paczki nie było, i dotąd nie powiodło się policyi wykryć złodzieja.

— **Tragiczna śmierć** jednego z najznakomitszych handlarzy w Hawrze, p. Kamila Warenhorst, który w drodze do Paryża zastrzelił się w wagonie i już nieżywy przywieziony został do Nantes, sprawiła niemałą sensacyę we Francyi. Warenhorst przed kilku laty poślubił był w Paryżu pewną wdowę, której mąż, jak powszechnie sądzono, poległ w powstaniu komuny. Wszelkie okoliczności przemawiały za tem, iż tenże nie jest przy życiu, wdowa więc po upływie legalnego terminu nie wahała się oddać swej ręki p. Warenhorst, z którym od kilku lat miała jak najlepsze pożycie. W tych czasach dopiero szczęście małżonków zniweczone zostało niespodziewanym wypadkiem. Pomiędzy amnestyonowanymi członkami rządów komuny, którzy w tych dniach statkiem *Navarin* powrócili do Francyi, znajdował się także pierwszy mąż pani Warenhorst, który ranny ciężko w czasach komuny, po uleczeniu stawiony został przed sąd, a przybrawszy cudze nazwisko, skazany został na deportacyę do Numei i żył tam przez szereg lat, podczas gdy wszyscy jego bliżsi pewni byli, że już nie żyje. Pan Warenhorst tem dotkliwiej uczuł swe dziwne położenie, iż z małżeństwa z zmniemaną wdową posiadał już dzieci Samobójstwo jego rozwiązało ten niezwykły dramat Warenhorst pozostawił bardzo znaczny majątek.

— **Nowa wyspa.** Na morzu Azowskiem w odległości wiorsty od wybrzeża przy osadzie Gołubin, utworzyła się w tych czasach nowa wyspa długości i szerokości około 20 sążni, a wysokości półtora arszyna.

— **Ks. dr. Kutschker,** kardynał, arcybiskup wiedeński, o którego ciężkiej chorobie wskutek ataku apoplektycznego doniosły nam telegramy, liczy obecnie lat 71, od lat czterech jest arcybiskupem wiedeńskim jako następca zmarłego kardynała Rauschera, a od lat trzech kardynałem. *Fremdenblatt* opowiada, że ks. Kutschker już dawniej kilkakrotnie ulegał słabszym atakom apopleksyi; ostatni był gwałtowniejszy i w pierwszej chwili wzbudził nawet w lekarzach wielką obawę, tak, że z ich porady chory zaopatrzony został ostatniemi Sakramentami. W tym celu infułat ks. Angerer w uroczystej procesyi całego duchowieństwa udał się był z katedry św. Szczepana z wijatykiem do pałacu arcybiskupiego, a że była to już godzina 5 wieczorem, uroczysty ten pochód sprawił wielkie wrażenie na ludności, która wkrótce się dowiedziała o jego przyczynie i najżywsze dla chorego okazywała współczucie. W nocy nastąpiło w stanie choroby znaczne polepszenie, które jak już wiemy z telegramu, trwało i wczoraj.

— **Z miast węgierskich,** według ogłoszonego rezultatu konskrypcyi, liczą: Koszyce 26,42[illegible] mieszkańców, (przyrost w ciągu dziesięciolecia 46[illegible]0 głów); Jager 20.741 (przyrost 1594); Arad 38.349 (przyrost 4524); Lugos 10.598. W tem ostatniem mieście zmniejszyła się w ciągu dziesięciu lat liczba mieszkańców o przeszło 1000 głów. Z miast przedlitawskich liczy Przybram 0.824 (przyrost 1369) mieszkańców: Kromieryż 11.564 (przyrost 1656).

Pogrzeb Kornela Krzeczunowicza.

(*m*) Pogrzeb ś. p. Kornela Krzeczunowicza odbył się wczoraj po południu przy nadzwyczaj licznym udziale publiczności, i był pięknym dowodem czci głębokiej, jaką zmarły zdobył sobie w społeczeństwie zasługami i pracą prawdziwie obywatelskiego żywota. Koło domu przy ulicy Majerowskiej, zkąd ruszył kondukt, zgromadziło się kilkanaście tysięcy osób rozmaitych stanów i zawodów. Wszystkie władze miejscowe tak państwowe jak autonomiczne reprezentowane były przez licznych dostojników. W orszaku pogrzebowym widzieliśmy pomiędzy innymi JE. hr. Alfreda Potockiego z małżonką, kilku generałów, wszystkich członków Wydziału krajowego z JW. p. Pietruskim na czele, reprezentacyę miasta Lwowa, tudzież długi szereg członków deputacyj wysłanych z kraju, które już wyliczyliśmy wczoraj. Uzupełnić nam tylko wypada wczorajszy spis szczegółem, że wydział przemyślańskiej Rady powiatowej był reprezentowany przez p. Hilarego Tretera w towarzystwie deputacyj miast Glinian i Przemyślan, a redakcya *Czasu* przez p. Kazimierza Skrzyńskiego. Wspaniały sarkofag okryty był wieńcami złożonemi przez rozmaite instytucye i korporacye, z których część wymieniliśmy już wczoraj. Oprócz już wymienionych złożone były jeszcze na trumnie wieńce przysłane przez miasto Kołomyję, przez posłów polskich w Wiedniu, przez galicyjską kasę oszczędności, przez Towarzystwo pomocy naukowej we Lwowie, Towarzystwo kredytowe ziemskie, galicyjski bank kredytowy, galicyjskie Towarzystwo gospodarskie i przez powiat przemyślański z napisem: „Najgorliwszemu obrońcy kraju w sprawach podatkowych“. Cały rydwan żałobny pokryty był wieńcami, tak, że niepodobna było odczytać wszystkich napisów na wstęgach.

O godzinie 3 z południa ruszył orszak pogrzebowy z ulicy Majerowskiej. Na czele postępowali prebendaryusze z zakładu św. Łazarza, dalej zakony OO. Bernardynów, Franciszkanów, Karmelitów i Dominikanów, następnie klerycy łać, seminaryum a w końcu kapituła obrz. ormiańskiego. Kondukt prowadził w asystencyi duchowieństwa ormiańskiego, ks. kanonik Kajetanowicz, za nim postępował ksiądz metropolita obrz. greckiego, JE. ks. Sembratowicz w towarzystwie ks. kanonika Sięgalewicza a w końcu prawie wszyscy członkowie kapituły łacińskiej, z ks. infułatem Mossingem na czele. Za trumną postępowali włościanie niosąc wieniec ofiarowany przez wyborców gmin wiejskich okręgu lwowskiego, dalej członkowie rodziny zmarłego, pomiędzy którymi widzieliśmy prócz matki wdowy i dzieci, JW. p. Filipa Zaleskiego, wiceprezydenta c.k. Namiestnictwa; dr. Edwarda Podlewskiego, radcę dworu i naczelnika prokuratoryi skarbowej; p. Dawida Abrahamowicza i innych. Na cmentarzu Łyczakowskim, gdzie na samym wstępie, po lewej stronie, stoi mauzoleum zbudowane przez ś. p. Kornela przed 8 laty, zatrzymał się orszak. Włościanie zdjęli z rydwanu sarkofag i zanieśli go do kaplicy, zkąd prowadzą schody do grobowca. Po egzekwiach odprawionych przez duchowieństwo obrz. ormiańskiego, wygłosił p. Pietruski następującą mowę:

„Żałobni Towarzysze! Stoimy nad trumną ś. p. Kornela, aby mu oddać ostatnią usługę chrześciańską, aby pożegnać męża, który zacnością charakteru i poświęceniem się dla kraju, pierwszorzędne w nim zajął stanowisko, aby uczcić pamięć tego, którego nietylko my, którzy tu jesteśmy zgromadzeni, ale śmiało rzec mogę cały kraj cenił, szanował i kochał. Bo któż w kraju nie znał ś. p. Kornela, kto nie cenił zacności i prawości Jego charakteru, kto nie znał jego dobrotliwości, pobłażliwości dla wszystkich, a surowości w pełnieniu obowiązków tylko dla siebie, kto nie podziwiał Jego wytrwałości w bronieniu praw kraju, Jego niezmordowanej i olbrzymiej pracy na polu publicznem, która niemal przeszła w przysłowie? Od młodych lat już oddawał się pracy dla kraju, wtenczas, kiedy jeszcze dla kraju pracować nie było wolno. Uposażony hojnie dobrami materyalnemi, nie oddawał się gnuśności lub tak zwanemu użyciu świata, ale czując w sobie ogień miłości ojczyzny, wytknął sobie wzniosły i szlachetny zawód służenia krajowi. Nie walczył wprawdzie orężem kruszcowym, ale walczył orężem słowa wymownego, orężem pióra doborowego, orężem przekonania głębokiego, orężem wytrwałości żelaznej, orężem żmudnej i niezmordowanej pracy. W pożyciu rodzinnem był najlepszym mężem, najczulszym i najstaranniejszym ojcem, synem wzorowym, dla przyjaciół wylanym, dla byłych swoich poddanych dobrotliwym ojcem, dla potrzebnych zawsze z otwartą ręką, dla ubogiego hojny, a co najważniejsza, wszędzie i zawsze Boga w sercu nosił. Przeciwności w życiu i nieszczęścia, jakiemi Go Pan Bóg jako swego wybrańca nawiedzał, a czasem i zapoznanie, nie zrażały go nigdy. Znosił je z chrześciańską cierpliwością i kroczył dalej na wytkniętej sobie drodze uczciwej i pożytecznej pracy. Nie doczekał się wprawdzie ostatecznego owocu ziarna rzuconego przed blisko 40 laty na niwę ojczystą, ale zostawił nam wzór obywatela prawego i pracowitego. Oby wzór ten przyświecał nam wszystkim, tak młodej jak i starej generacyi, obyśmy w życiu tem, tak jasnem, tak czystem, tak przeźroczystem, znaleźć zechcieli zachętę do równie zacnego i patryotycznego działania. Kornelu! mężu dobrze zasłużony krajowi, małżonku, ojcze i synu wzorowy, wierny przyjacielu, miły i serdeczny druhu na polu pracy publicznej, żegnamy Cię po raz ostatni, żegnamy Cię na zawsze. Żegnamy Cię ze szczerym, głębokim i ciężkim żalem, żegnamy Cię ze łzami w oczach, ale żegnamy Cię z zapewnieniem, że pamięć Twoja nigdy nie wygaśnie w naszych sercach, żegnamy Cię z przeświadczeniem, że tam, gdzie nie ma już walki i niema zawodu, odbierzesz nagrodę za Twój czysty i zacny żywot. Pokój Twoim popiołom!“

Dzisiaj z rana odbyło się w ormiańskim kościele archikatedralnym żałobne nabożeństwo za spokój duszy ś. p. Kornela Krzeczunowicza. Mszę św. odprawił Najprzew. Arcypasterz ks. Romaszkan w asystencyi duchowieństwa. Kościół był przepełniony publicznością.

Z Izby sądowej.

(*Z najwyższego trybunału.*)

(*m*) Dzierżawca propinacyi, Chaim Feuerstein, skazany został d. 29 sierpnia r. z. przez trybunał sędziów przysięgłych w Samborze za zbrodnię morderstwa i podpalenia na karę śmierci przez powieszenie. Feuerstein, bardzo zamożny arendarz, podpalił stajnię właściciela dóbr p. Ludwika Hermana, położoną o kilka [illegible] od stałej siedziby swojej. W stajni były także pomieszczone konie samego Feuersteina. Świadkiem podpalenia był parobek, Łuka Hryceck, zbrodniarz chcąc się pozbyć świadka czynu, zamordował go. Powody, dla których Feuerstein podpalił stajnię, w której stały jego własne konie, wyjawiło śledztwo w ten sposób, iż zbrodniarz chciał zmniejszyć wartość dóbr p. Ludwika Hermana, które już od dawna kupić zamierzał. Przeciw wyrokowi trybunału Samborskiego wniósł skazany zażalenie nieważności, które w tych dniach rozstrzygnął najwyższy trybunał kasacyjny pod przewodnictwem radcy dworu Wierzbickiego, zatwierdzając wyrok śmierci.

GOSPODARSTWO I HANDEL

○ **Ruch na kolejach galicyjskich.** Ruch na kolejach galicyjskich mało był ożywiony w ubiegłym tygodniu (od [illegible] do 15 stycznia) Usposobienie w handlu stałe. Ceny zboża i produktów były w ubiegłym tygodniu następujące: płacono za 100 kilogramów pszenicy 9·60 zł. do 10·75 zł, żyta 9·25 zł. do 10·— zł, jęczmienia 6·— zł. do 7·30 zł, owsa 5·50 zł. do 6·50 zł. hreczki 6·50 zł. do 6·85 zł, kukurudzy 5·80 zł. do [illegible]·— zł, prosa 5·50 zł. do 5·75 zł, grochu kuchennego [illegible]·75 zł. do 10·50 zł, grochu pastewnego 6·70 zł. do 7·75 zł, fasoli 8·75 zł. do 12·— zł, bobiku 7·— zł. do 7·50 zł, wyki 5·— zł. do 5·60 zł, koniczyny [illegible]4·— zł. do [illegible]2·— zł, tymotki 19·— zł. do 20·— zł, anyżu rossyjskiego 36·— zł. do 37·— zł, anyżu płaskiego 35·— zł do 37·— zł, kminku [illegible]·— zł. do 26·— zł, rzepaku zimowego 1[illegible]·20 zł. do 11·75 zł, rzepaku letniego 10·75 zł do 11·— zł, rzepiku zimowego 10·75 zł. do 11·— zł, rzepiku letniego 10·75 zł. do 11·— zł. lnianki 9·40 zł. do 10·75 zł, nasienia lnianego 11·50 zł. do 12·25 zł, nasienia konopnego 6·75 zł. do 7·— zł, chmielu 50·— zł. do 55·— zł, za 10.000 litrostopni spirytusu gotowego płacono 28·60 zł do 29·— zł. w. a. — Ruch towarowy na kolei Karola Ludwika wynosił w ubiegłym tygodniu włącznie z transportem przewozowym ogółem około 12,544.700 kilogramów i 7,091 sztuk bydła. Na tę cyfrę transportu składały się: zboża różnego rodzaju około 2,550.100, mąki i wyrobów mącznych około 346 100, nasion olejnych około 159.100, drzewa budulcowego i opałowego około 139 900, nafty i wosku ziemnego około 205.100, spirytusu około 96.400, jaj około 343.600 i węgli kamiennych około 1,331.600 kilogramów, na resztę złożyły się różne towary, tudzież 298 sztuk wołów, 6.793 sztuk nierogacizny i 400 sztuk gęsi. — Ruch towarowy na kolei Lwowsko-Czerniowieckiej wynosił w ubiegłym tygodniu ogółem 4.703.000 kilogramów i 5.711 sztuk bydła, z czego przypada na ruch ku Zachodowi 3.926.000 kilogramów, tudzież 151 sztuk bydła rogatego, 5.560 sztuk nierogacizny, zaś ku Wschodowi 777.000 kilogramów. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 1,365,000, mąki i wyrobów mącznych 270.000, spirytusu 10.000, produktów zwierzęcych 99.000, drzewa budulcowego, opałowego i desek [illegible].002.000 i węgli kamiennych 40.000 kilogramów, na resztę złożyły się różne towary i bydło. — Ruch towarowy na kolei Arcyksięcia Albrechta wynosił w ubiegłym tygodniu włącznie z transportem przewozowym i z dowiezionemi przez inne koleje towarami ogółem 1,336.446 kilogramów i 322 sztuk bydła Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 152.610, mąki i wyrobów mącznych 93.540, drzewa budulcowego i opałowego 540.000, nafty i wosku ziemnego 19.230, spirytusu 1 300, jaj 7.051, mięsa 2.280, soli 20.410, skór 1 440 i zapałek 2.[illegible]0 kilogramów, na resztę złożyły się różne towary, tudzież 76 sztuk wołów, 3 sztuki koni i 243 sztuk nierogacizny.

⁂ **Targ lwowski.** (Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej za czas od 8 stycz. do 15 stycznia.) Wszystkie ceny za 100 kilogramów. Pszenica 9·60 do 10·75 zł. Żyto 9·25 do 10·— zł. Jęczmień 6·— do 7·30 zł. Owies 5·50 do 6·50 zł. Hreczka 6·50 do 6·85 zł. Kukurudza zeszłoroczna 6·10 do 7·— zł. Kukurudza nowa 5·80 do 6·25 zł. Proso 5·50 do 5·75 zł. Jagły —·— do —·— zł. Groch do gotowania 7·75 do 10·50 zł. Groch pastewny 6·70 do 7·75 zł. Soczewica —·— do —·— zł. Fasola [illegible]·75 do 12·— zł. Bobik 7·— do 7·50 zł. Wyka 5·— do 5·60 zł. Koniczyna najprzedniejsza 24·— do 52·— zł. przednia —·— zł., średnia —·— do —·— zł., poślednia —·— do —·— zł. Tymotka 19·— do 20·— zł. Anyż rossyjski 36·— do 37·— zł. Anyż płaski 35·— do 37·— zł. Kminek [illegible]·— do 26·— zł. Rzepak zimowy [illegible]·20 do 11·75 zł. Rzepak letni 10·75 do 11·— zł. Rzepik zimowy 10·75 do 11·— zł. Rzepik letni 10·75 do 11·— zł. Lnianka 9·40 do 10·75 zł. Nasienie lniane 11·50 do [illegible]·25 zł. Nasienie konopne 6·75 do 7·— zł. Chmiel 50·— do 55·— zł. Spirytus 10.000 litrostop. 28·60 do 29·— zł.

Wiedeń, 25 stycznia. (*Telegram Gazety Lwowskiej.*) Na dzisiejszy targ bydła rzeźnego spędzono 3249 sztuk: w liczbie tej 735 galicyjskich, 1703 węgierskich, 811 niemieckich. Na środę wołów kontumacyjnych nie zapowiedziano. W skutek zniżki w cenie ruch się ożywił. Sprzedano wszystkie woły. Płacono za woły galicyjskie 52 do 56 zł., za węgierskie 50 do 59 zł., za niemieckie 50 do 58½ zł. od 100 kilo martwej wagi.

OSTATNIA POCZTA

Italie zaprzecza doniesieniom, które niedawno pojawiły się w dziennikach, jakoby papież Leon XIII zamierzał nadać bratu swemu wyjątkowe przywileje, jakich używali dawniej kardynałowie będący krewnymi papieża. Stanowisko brata papiezkiego, określonem zostało w chwili, gdy na jednomyślną propozycyę kolegium kardynałów papież udzielił mu kapelusz. Od tego czasu nie była nigdy poruszaną myśl nadania kardynałowi Pecci jakiegokolwiek wyjątkowego stanowiska.

W sobotę w sześciu rozmaitych lokalach odbyły się zgromadzenia rzemieślników berlińskich mające na celu założenie stowarzyszenia ochrony rzemiosł. Ma to być stowarzyszenie oparte na zasadach chrześciaństwa, miłości króla i ojczyzny, a mające na celu uzyskać w drodze prawnej zniesienie wolności zarobkowania przemysłowego, ograniczenie pracy zarobkowej więźniów, położenie tamy nieograniczonej wolności lichwy, a wreszcie utrudnienie napływu obcych rzemieślników, którzy robią konkurencyę miejscowym.

Mowa Gambetty, której streszczenie powyżej (ob. *Sprawy Zagraniczne*) podajemy, przyjętą została z ogólnem zadowoleniem i pochwałami, nietylko w dziennikach republikańskich, ale nawet w klerykalnych, które może spieszą z wyrażeniem swego zadowolenia w ukrytej myśli, że tym sposobem zdyskredytują prezesa Izby deputowanych w obozie republikańskim. Organa skrajne za to nazywają to przemówienie „mową tronową“ a Gambettę „dyktatorem“. Organ Gambetty *République française* odpowiada na te zarzuty.

Wniosek deputowanego Bardoux projektujący zmianę ustawy wyborczej francuzkiej przez zaprowadzenie wyborów bezpośrednich wejdzie na porządek dzienny zaraz po załatwieniu ustawy prasowej, i wywołała zapewne silną opozycyę oraz żywą dyskusyę, w której, jak zapowiadają, Gambetta także weźmie udział na korzyść wniosku.

Do projektu ustawy prasowej kilku deputowanych prawicy i lewicy zamierza wnieść dodatek stanowiący, że z dniem ogłoszenia nowej ustawy następuje ogólna amnestya dla skazanych za przestępstwa prasowe na zasadzie poprzedniej ustawy i że kary pieniężne do tego czasu nieściągnięte nie będą ekzekwowane.

Zapowiedziany został w Paryżu nowy dziennik polityczny, mający popierać kandydaturę ks. Aumale na prezydenta rzeczypospolitej.

Według wiadomości berlińskich mocarstwa nie zdecydowały się jeszcze ostatecznie względem przyjęcia proponowanej przez Turcyę konferencyi posłów w Konstantynopolu. Układy prowadzone w tej kwestyi wykazują wielką zgodność zapatrywań pomiędzy mocarstwami i niewątpliwie doprowadzą do przyjęcia tureckiego projektu. Hr. Hatzfeld ma zabawić w Berlinie aż do chwili powzięcia w tej sprawie przez mocarstwa ostatecznej decyzyi, poczem natychmiast uda się do Konstantynopola, odjazd jego zatem będzie oznaką, iż zgodzono się co do zasad przyszłego załatwienia sprawy greckiej.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 24 stycznia. W komisyi budżetowej zapytał Hausner, czyli ze względu na dłuższe prawdopodobnie trwanie sesyi Rady państwa nie należałoby preliminować wydatków na sześć miesięcy zamiast pięciu. Hr. Taaffe oświadczył, że rząd co do pozycyi budżetowej na Izbę deputowanych trzymał się dotychczasowej praktyki. Dumba jako członek komisyi budowy nowego parlamentu oznajmia, że lokalności nowego pałacu parlamentarnego prawdopodobnie już w jesieni b. r. będą mogły być oddane do użytku. Komisya załatwiła projekt ustawy o stemplach od kart. Następnie przystąpiła do obrad nad elaboratem subkomitetu o podatku budynkowym i postanowiła zawezwać rząd do zestawienia domów według klas i prowincyj. Komisarz rządowy oświadczył, że podobne zestawienie może być w niedługim czasie ułożone. Minister finansów oświadczył, że wniesione przezeń przedłożenie, które już zastał, zawiera małe zniżenie pierwotnego podatku domowo-czynszowego; życzy on sobie, aby mianowicie w stolicy państwa i głównych miastach prowincyalnych, gdzie fasye bywają zwykle rzetelne, ze względu na zaprowadzić się mający podatek dochodowy nastąpiło zniżenie podatku czynszowego. Rząd będzie brał udział w specyalnej debacie nad wnioskami subkomitetu.

Wiedeń, 24go stycznia. Stan zdrowia kardynała Kutschkera nad wieczorem bardzo się pogorszył. Przytomność, która dotychczas częściowo się utrzymywała, ustąpiła zupełnie.

Wiedeń, 24 stycznia. Do *Polit. Corr.* donoszą z Belgradu, że były minister robót publicznych, pułkownik Zdrowkowicz, mianowany został reprezentantem serbskim przewidzianej w traktacie berlińskim konferencyi kolejowej czterech mocarstw, która ma się zebrać w Wiedniu w połowie lutego.

Belgrad, 24 stycznia. Minister wojny przedłożył skupczynie projekt ustawy o reorganizacyi armii. Skupczy-

na przyjęła wniosek przyznający deputowanym prawo interpelacyi.

Rzym, 24 stycznia. Posiedzenia Izby rozpoczęły się na nowo. Zapowiedziano kilka interpelacyj. w tej liczbie jedną w sprawie sądu polubownego. Minister Depretis wniósł projekt ustawy przedłużającej prawo o sądownictwie konsularnem w Egipcie. *Diritto* zapowiada zmiany w ciele konsularnem. Demartino z Aleksandryi ma być przeniesiony do Marsylii a Maccio z Tunisu do Aleksandryi. Chwilowo w Tunisie pozostaje tylko agent mający jedynie misyę administracyjną.

Wiedeń, 25 stycznia. (*Tel. pryw.*) Stan kardynała Kutschkera jest w najwyższym stopniu groźny. Lekarze stracili nadzieję ocalenia go.

Według *Presse* kwestya kolei transversalnej weszła w stadyum pomyślne.

Nowa Presse donosi, że rząd wniesie kredyt dodatkowy na utworzenie kilku katedr czeskich w uniwersytecie prazkim.

Według depesz angielskich sprawozdanie rossyjskie o walce pod Geok-Tepe nie jest prawdziwe. Rossyanie nie odnieśli tam żadnej korzyści: przeciwnie Tekińcy wykonali zwycięzką wycieczkę.

Wiedeń. 25 stycznia. W Izbie niższej Forster uzasadniał bil upoważniający wicekróla do aresztowania i zatrzymania w areszcie każdego, kogo uważa za winnego bądź zdrady stanu lub innej zbrodni, popełnionej przed lub po ogłoszeniu projektowanej ustawy. Bil ten ma mieć moc prawa do d. 30 września 1881 r. i obowiązywać będzie pod względem zbrodni zdrady stanu całą Irlandyę, zaś co do przestępstw agraryjnych i innych, zostanie zastosowanym tylko w pewnych wymienionych okręgach. Ponieważ sprawa przyjęcia tego bilu jest naglącą, wniesionym zatem został oddzielnie od bilu ograniczającego prawo posiadania broni. Kilku irlandzkich i radykalnych deputowanych występuje przeciw bilowi. Northcote przemawia w jego obronie. Dzisiaj dalszy ciąg obrad.

Moskwa, 25 stycznia. Sąd wojenny skazał politycznego przestępcę Piekarskiego, oskarżonego o współudział w zamachu Hartmanna, na 15-letnie roboty przymusowe, postanowił jednak, ze względu na młodość przestępcy, wnieść podanie o złagodzenie kary na czteroletnie wygnanie na Syberyę.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 24 stycznia 1881, godzina 2 m. 25. Losy kredytowe 178·50, Węg. akcye kredyt. 255·—, Akcye anglo-austr. 124·75, Akcye banku Union 112·50, Akcye kolei Karola Ludwika 275·50, Akcye kolei północnej 247·50, Akcye kolei południowej 97·25, Akcye kolei Alföld. 155·—. Akcye kolei Elżbiety 198·50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 168·50, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 145·50, Wiedeńskie losy 115·75, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państwa w złocie —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 98·50, Losy regulacyi Cissy 107·—, Losy tureckie 20.80, Węgierska renta 107·72. Akcye banku związkowego 124·80, Akcye banku obrotowego —·—. Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·22¾, Węgierskie losy 107·25, Mark. niemiecki —·—. Usposobienie spokojniejsze.

Wiedeń, 24 stycznia 1881, godzina 5, min. 45. Akcye kredytowe 282·30, Anglo-Austryackie —·—, Unionsbank —·—, Kolei Karola Ludwika 276·50, Południowa —·—, Renta papierowa 72·15, Galicyjskie listy zastawne 102·90, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 103·50, Losy z r. 1860 —·—, Napoleondor 9·39, Rubel papierowy —.—. Usposobienie —.

Wiedeń, 25 stycznia 1881, godzina 10 min. 50. Akcye kredytowe 282·70, Anglo-Austr. 126·60, Akcye banku Union 113·90, Kolej Karola Lud. 278· -, Południowa 98·75, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—. Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·38½, Rubel papierowy —·—, Usposobienie silne.

Telegramy zbożowe z d. 24 stycznia. Wiedeń: Pszenica 11·50 do 11·75 zł., żyto 10·40 do 10·90 zł., okowita pr. 10.000 liter procent 33.— do 33·25 zł. — Buda-Peszt: Pszenica 100 klgr. (na jesień) 11.30 do 11.35 zł., rzepak (sierpień — wrzes) 12·— zł. Berlin: Pszenica żółta (na jesień) 208·—, żyto —·—. spiritus loco 53.—, olej rzepakowy 52·70 Szczecin: Pszenica —, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 klgr. 61·80, olej rzepakowy 72·—, spirytus —·—. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —,— spirytus —·—, kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Wykaz osób zmarłych

w czasie od 21 do 31 wrudnia 1880

Caspary Wiktor, syn wdowej po profesorze, l 16, na suchoty. — Barzyńska Tekla, bez zatrudnienia l 68 na zapalenie płuc — Müller Jan, obywatel miejski, l. 62. na chorobę Brigtha — Rychel Anna, wdowa po stolarzu, l 77, na porażenie płuc. — Pisch Fryderyk, cieśla, l 42, na zapalenie płuc. — Müller Paulina, córka krawca, l. 2¾ na błoniawę. — Skanina Karol, czeladnik krawiecki, l. 34, na gruźlicę płuc. — Kalita Józef, czeladnik stolarski, l 26, na suchoty płuc. — Bojarska Antonina, żona właściciela dóbr, l. 58, na mięsak otrzewny. — Sowiński Józef, były leśniczy, l. 74, na wadę serca. — Wagner Adolf, czeladnik stolarski, l. 44, na zapalenie płuc. — Kondal Kazimierz, syn majstra szewskiego, l. 6, na błoniawę. — Brenner Józefa, szwaczka l. 22, na zapalenie macicy. — Scheer Rozalia, szwaczka, l. 19, na raka. — Cieślewicz Bozalia, sługa, l. 34, na gruźlicę płuc. — Haas Leopold, rusnikarz, l. 38, na rozedmę płuc. — Puchalska Leontyna, córka majstra ślusarskiego, l 17, na dur brzuszny. — Majer Wojciech, dozorca kanałów miejskich, l. 68, na raka żołądka — Tereńczuk Ignacy, prywatny nauczyciel, l. 34, na suchoty płuc. — Gołąb Marya, córka właściciela realności, l 16, na dur brzuszny. — Bieniaszewska Michalina, córka urzędnika l 1½, na zapalenie płuc. — Hoffmann Anna, wdowa po lekarzu, l. 68, na wadę serca — Karcz Maksymilian, doktor medycyny, l 46, na ostry obrzęk płuc. — Krzyżanowski Bronisław, emerytowany adjunkt sądowy, l. 50, na zagłobę kiszek. — Gottlieb Herz, lekarz, l. 64, na wycieńczenie sił. — Fijałkowski Jakób, introligator, l. 48, na gruźlicę płuc i kiszek. — Miksińska Marya, właścicielka realności, l. 48, na raka wątroby. — Vogel Emilia, właścicielka realności, l. 39, na wadę serca. — Pazirska Aurela, bez zatrudnienia, l 38, na suchoty. — Kraus Józef, ślusarz kolejowy, l 31, na gruźlicę płuc. — Gdula Rozalia, uczennica VI klasy, l. 14, na gruźlicę płuc.

Lwów dnia 31 grudnia 1881.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 25 stycznia 1881 o godzinie 7 rano.

Barometr 743.38mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy — 6.7°C. Psychrometr wilgotny — 7.4°C. Prężność pary 2.2mm. Wilgoć 81%. Zachmurzenie 10. Wiatr NW2. Ozon 10.

Temperatura powietrza — 5.4°R.

Barometr idzie w górę.

Stan barometru nad poziom morza 770.18mm.

Przyjechali do Lwowa.

dnia 25 stycznia 1881.

Hotel Angielski.

Pp. R. Pietrowski z Krakowa. Dr. F. Jarocki z Tarnowa. F. Mielkowski z Gorlic. A. Wisłocki z Tarnowa. G. Szaszkiewicz z Przemyśla.

Hotel Warszawski.

Pp. Sz. Borzykowski z Łackiego. H Kusmierski z Suchowoli. J. Gärtler z Brzeżan. M. Hlibowicki z Brzeżan E Skulicz z Brodów.

Hotel Lazarusa.

Pp. A. Olechowski z Bełzca J. Wank z Bolechowa. J. Biliński z Popielec. M. Krysko z Popielec. L Wechsler z Konstantyna. St. Schnitzer z Andrychowa

Hotel Europejski.

Pp M Parnas z Draganówki. O. Kolegarski z Rossyi.

Hotel George'a.

Pp. M. Błażowski z Jazłowie. M. Bogdanowicz ze Stanisławowa. H. Szeliski z Komborni A Sitt z Hamburga.

Hotel Narodowy.

Pp J. Schweitzer z Czerniowiec. L. Mohr z Przemyśla. E. Hammer z Burszytyna B Szuster z Kołomyi

Hotel Langa.

Pp. J. Eile z Rzeszowa. J. Trzciński z Koniuch. W. Kuhler z Remszeid. J. Jakowetz z Czerniowiec. E. Neumann z Wiednia. R. Steglich z Wiednia.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. S. hr. Badeni do Radziechowa P. hr. Szembek do Krakowa. Dr. H. Finkelstein do Stanisławowa. Dr. K Gottlieb do Brzeżan. A. Hanisz do Łańcuta. D. Antoniewicz do Stanisławowa. W. Cuchocki do Warszawy. G. Kamiński do Borzykowa. A Weeber do Sielca.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Według południka peszteńskiego.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 45 rano (pociąg mięszany); o godz. 3 min 32 po południu (pociąg mięszany)

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 10 wieczór.

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu); o godz. 3 min. 8 rano (pociąg mięszany) o godz. 3 min. 36 po południu (pociąg mięszany);

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny); o godz. 10 min. 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godzinie 3 min. 50 rano (pociąg osobowy): o godz. 3 min. 52 po południu (pociąg mięszany).

Odchodzą ze Lwowa.

Według południka peszteńskiego.

Do Stanisławowa: (na Stryj) o godz. 6 min. 45 rano.

Do Krakowa: o godz 10 min. 3 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy): o godz. 4 min. 39 po południu (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca lwowskiego głównego) o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min 10 w południe (pociąg mięszany;) o godz. 10 min. 11 w nocy (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu); o godz. 10 min. 39 w nocy (pociąg mięszany); o godz. 12 min. 32 w południe (pociąg mięszany).

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny): o godz. 11 min. 50 w południe (pociąg mięszany); o godz. 10 min. 50 w nocy (pociąg mięszany).

Pory niniejszego rozkładu jazdy odnoszą się do południka peszteńskiego, godz. 12 w Peszcie odpowiada godz. 12 m 20 we Lwowie

---

Przedpłata na „Gazetę Lwowską" wynosi całorocznie w miejscu (od 1 stycznia do końca grudnia) 12 zł., pocztą 16 zł.; półrocznie (od 1 stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł.; ćwierćrocznie (od 1 stycznia do końca marca) w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 24 stycznia 1881.

	płacą (walutą austr. złr. ct.)	żądają (walutą austr. złr. ct.)
1. Akcye za sztukę.		
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	274 —	278 —
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	168 50	172 —
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	298	301 —
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	255 —	258 —
2. Listy zast. za 100 zł.		
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	98 40	99 35
„ „ „ 4 pr. w. a.	91 75	92 75
„ „ „ 5 pr. okresowe	98 40	99 35
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	102 35	103 35
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	98 25	— —
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	102 50	104 —
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92 —	94 —
4. Obligi za 100 złr.		
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	98 —	99 —
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	101 —	102 50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101 25	102 50
5. Losy miasta Krakowa	19 25	20 75
„ „ Stanisławowa	24 —	26 —
6. Monety.		
Dukat holenderski	5 49	5 58
Dukat cesarski	5 51	5 61
Napoleondor	9 36	9 44
Półimperyał	9 66	9 78
Rubel rossyjski srebrny	1 50	1 65
„ „ papierowy	1 22½	1 23
100 marek niemieckich	57 80	58 60
Srebro	99 50	100 50
Kupony w srebrze	99 25	100 25

(bez kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej

zdnia 20 stycznia 1881.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	72.80	72.95
luty-sierpień	72 90	73.05
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	73.90	74 05
kwiecień-październik	73.85	74 —
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	120.25	120.75
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	130.75	131.10
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	134.50	135.—
„ „ 1864 po 100 zł.	172.75	173.25
„ „ 1864 po 50 zł.	—.—	—.—
Renty Com. po 42 lir. austr.	27.—	28.—
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5 prc.	—.—	146.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1881 5 pr.	100.—	100.50
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	88.25	88.40
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	104.50	105.50
Bukowiny	97.—	98.—
Galicyi	98.50	99. -
Niższej Austryi	105.—	106.—
Siedmiogrodu	95.25	96.—
Węgier	97.10	97.60
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	129.50	129.75
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	284.20	284.40
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	790.—	793.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a. 600 złr.	819.—	821.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	76.75	77.25
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. mk.	560.—	561.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. „	200.—	200.50
Kol. Preszów-Tarn. (w.c.) a 200 zł.	—.—	.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2490.—	2495.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k	280.50	281.—
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	171.50	172.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	275.	276.—
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	101.40	101.80
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	148.—	148.25
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	116.75	117.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	100.—	102.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	107.—	107.75
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	95.50	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	92.25	93.25
„ „ „ „ „ po 5 proct.	98.50	99.—
„ „ „ „ „ po 5 proct w 37 latach zwrotne	98.50	99.
Gal. banku hip. po 6 proc.	102.90	103.30
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	103.60	104.—
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	102.45	102.60
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	99.—	99.50
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	101.70	102.20
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a	89.50	89.80
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w.cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	85.10	85.50
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	105.75	106.25
„ „ po 100 zł. w. a.	102.25	102.75
Kol. gal. Kar. Lud. po 300 zł. 5 pr.	103.50	104.50
„ „ „ „ II emisyi	101.75	102.25
„ „ „ „ III. „	101.75	102.25
„ „ „ „ IV. „	101.—	—.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	91.75	92.25
z r. 1867	98.—	98.40
z r. 1868	91.75	92.25
z r. 1872	89.50	89.75
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 prc. w sr.	86.50	87.—
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	178.50	179.—
Clarego po 40 zł. m. k.	40.50	—.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 190 zł. mk.	105.50	106.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	17.50	—.—
Losy miasta Krakowa	19.50	20.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	39.—	40.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	38.—	38.50
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	18.50	19.—
Salma po 40 zł. m. k.	48.25	49.
St. Genois po 40 zł. m. k.	48.—	48.75
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	25.—	25.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	126.50	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	65.—	67.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	31.—	32.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	37.75	38.25
7. Weksle (na 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	118.65	118.85
Paryż za 100 fr.	46.85	46.90

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.56.—	5.58.—
„ pełnej wagi	5.55.—	5.57.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.38.—	9.39.—
Rossyjski imperyał	9.68.—	9.70.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 24 stycznia 1881.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	72	05
„ „ „ w srebrze	73	20
Renta w złocie	87	70
Losy pożyczki z roku 1860	130	—
Akcye banku austro-węgierskiego	823	—
„ „ kredytowego	280	60
Londyn	118	80
Srebro	—	—
Napoleondor	9	38
Dukat cesarski men.	5	55½
100 marek niemieckich	58	10

Dziennik Urzędowy.

(181 3—3) **Edykt.**

L. 16599. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekty nowych wykazów tabularnych dla posiadłości w tabuli krajowej lwowskiej zapisanych pod nazwami tabularnemi:

I. W okręgu sądu powiatowego w Rzeszowie:

Nagnajów w gminie katastralnej Nagnajów.

Gorzyce w gminie katastralnej Gorzyce okręgu sądu powiatowego w Tarnobrzegu;

Brzeżanka w gminie katastralnej Brzeżanka, okręgu sądu powiatowego w Strzyżowie:

Bieliniec przyległość do Ulanowa w gminie katastralnej Bieliniec okręgu sądu powiatowego w Ulanowie;

Ubieszyn przyległość do dóbr Tryncza, w gminie katastralnej Ubieszyn okręgu sądu powiatowego w Przeworsku;

Wola dalsza przyległość do Łańcuta, w gminie katastralnej Wola dalsza, okręgu sądu powiatowego w Łańcucie;

Mrowla w gminie katastralnej Mrowla, a w części także i obrębie gmin katastralnych Bratkowice i Swilcza,

Bratkowice i Dąbra. czyli Dąbrowa ciało tabularne z dóbr Mrowla i Lipie wydzielone, w gminie katastralnej Bratkowice, okręgu sądu powiatowego w Głogowie;

Kończyce ciało tabularne z dóbr Przędzel wydzielone, w gminie katastralnej Kończyce, okręgu sądu powiatowego w Niskn;

II. W okręgu sądu obwodowego w Tarnowie:

Grzybów w gminie katastralnej Grzybów.

Przecław i Przedmieście czyli Błonie w gminie katastralnej Przecław okręgu sądu powiatowego w Radomyślu;

Chotowa przyległość do dóbr Słupia i Słupie, w gminie katastralnej Chotowa,

Dobrków w gminie katastralnej Dobrków, Mokrzec w gminie katastralnej Mokrzec okręgu sądu powiatowego w Pilznie;

Zaczarnie lub Zaczernie w gminie katastralnej Zaczarnie okręgu śądu powiatowego delegowanego miejskiego w Tarnowie;

Zyraków w gminie katastralnej Zyraków, okręgu sądu powiatowego w Dębicy;

Cyranka przyległość do dóbr Mielec i Cyranka część w gminie katastralnej Cyranka okręgu sądu powiatowego w Mielcu;

III. W okręgu sądu obwodowego w Nowym Sączu:

Bruśnik w gminie katastralnej Bruśnik

Stróżna w gminie katastralnej Stróżna, okręgu sądu powiatowego w Ciężkowicach;

Góra świętego Jana i Pobręczyn przyległość do dóbr Szczyrzyc w gminie katastralnej Góra św. Jana,

Słupie z przyległością Podlesie i Słupie z przyległością Podsacze w gminie katastralnej Słupie,

Gruszowa z Godusżą przyległość do dóbr Raciborzany w gminie katastralnej Gruszów w okręgu sądu powiatowego w Limanowy; położonych, według ustawy krajowej z 20 marca 1874 l. 29 Dz. ust. kraj. wygotowane za wykazy tabularne tych posiadłości tabularnych poczynając od dnia 20 stycznia 1881 uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w dotyczących sądach kolegialnych a mianowicie wymienione pod I. w sądzie obwodowym w Rzeszowie pod II. w sądzie obwodowym w Tarnowie, pod III, w sądzie obwodowym w Nowym Sączu, jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy zastawu, czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości wykazami tabularnemi objętej, jedynie przez wpisanie do tych wykazów może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem w myśl §. 3 ustawy z dnia 25 lipca 1871 Nr. 96 d. p. p. postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych wykazów tabularnych.

Sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te wykazy lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności, lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzymiotnione, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowych wykazów tabularnych tamże wpisane nie zostały; aby z temi prawami zgłosili się do dotyczącego sądu kolegialnego a mianowicie co do wykazów tabularnych ad I, do sądu obwodowego w Rzeszowie, co do wykazów tabularnych ad II, do sądu obwodowego w Tarnowie, co do wykazania tabularnych ad III, do sądu obwodowego w Nowym Sączu, najdalej do dnia 28 lutego 1882, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych wykazach tabularnych zamieszczonych a niezaprzeczonych w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedyńczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było już zapisane w dawniejsze księgi tabuli krajowej w miejsce których nowe wykazy tabularne wstępują, było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków 23 grudnia 1880.

(547 1—3) **Edikt.**

Z. 6898. Am 3 März, 7 April und 5 Mai 1881, 10 Uhr V. M wird zur Hereinbringung der Forderung des Moses Förster gegen Pawło Radzsk pto 15 fl. s. N. G. die Feilbiethung der Realität sub. CNr. 139 in Pniów abgehalten werden, Schätzungspreis 40 fl., Vadium 4 fl die näheren Lizitationsbedingnisse können h. g eingesehen werden.

K. k. Bezirksgericht

Nadwórna 4 Dezember 1880.

(595 1—3) **Edykt.**

L. 7420. W dniach 24 marca, 27 kwietnia i 27 maja 1881 o 10 godzinie rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. k. 925 w Nadwórnej położonej, Grzegorza Josopenki własnej, na rzecz c. k. zakładu kredytowego włościańskiego pto. 89 zł. 92 ct. w. a. z pn.

Cena wywołania 400 zł.

Wadyum 40 złr.

Bliższe warunki licytacyjne można w t. s. registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.

Nadwórna 11 grudnia 1880.

(606 1—3) **Edykt.**

L 9769 C. k. sąd powiatowy w Wadowicach podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia resztującej sumy 35 złr. 59 ct. w. a. z przyn. Barbarze Chrapczyńskiej od masy leżącej po Wawrzyńcu Mamoniu się należącej, odbędzie się w dniu 10 marca 1881, w dniu 7 kwietnia 1881 i w dniu 19 maja 1881, każdym razem o godzinie 10 rano w gmachu tutejszosądowym przymusowa sprzedaż przez publiczną licytację realności pod l k. 242 w Spytkowicach położonej, wykazem hip 229 księgi dla tejże gminy objętej a dotąd na imię Wawrzyńca Mamonia zapisanej.

Cena wywołania wynosi 330 złr.

Wadyum 33 złr w a.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny, oraz akt oszacowania można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Wadowice dnia 10 stycznia 1881.

(596 1—3) **Edykt.**

L. 7421 W dniach 24 marca, 27 kwietnia i 27 maja 1881 10 o godzinie rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności Semena Mentyńskiego pod Nr. kons. 56 w Fitkowie położonej na rzecz c. k. zakładu kredytowego włościanskiego we Lwowie pto. 113 złr. 98 ct. w. a. z pn.

Zakład 40 złr.

Cena wywołania 400 zł.

Bliższe warunki można w t. s. registraturze przejrzeć.

C k. sąd powiatowy.

Nadwórna 11 grudnia 1880.

(532 1—3) **Edykt**

L. 33888. C k. sąd krajowy w Krakowie rozpisuje celem zaspokojenia wierzytelności zakładu kredytowego w Krakowie w kwotach 935 zł.. 935 zł., 935 zł., 15904 zł. 21 ct tudzież wierzytelności austr. węgier. banku w kwotach 48920 zł. 27 ct. egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod Nr. 35 i 36 dz. I w Krakowie położonych do Józefa Rappaporta należących w trzech terminach a mianowicie dnia 15 marca, 21 kwietnia i 31 maja 1881 r. każdym razem o godzinie 10 rano pod następującemi warunkami:

Przedmiotem egzekucyjnej sprzedaży są realności pod l. 35 i 36 (dawniej l. 457 i 458 gm. IV) w Krakowie położone ze wszystkiemi należytościami i prawami jednak ryczałtem bez wszelkiej ewikcyi, tak jak je dotychczasowy właściciel posiadał i posiadać miał prawo.

Cenę wywołania stanowi suma 160000 zł. a. w. jako wartość tych dóbr przyjęta przez galicyjski zakład kredytowy ziemski przy udzieleniu pożyczki. W pierwszym i drugim terminie sprzedaż nie nastąpi poniżej tej ceny wywoławczej.

Każdy chęć kupna mający winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum dziesiątą część ceny kupna to jest w zaokrąglonej sumie 16.000 zł. a. w. w gotówce, w książeczkach kas wkładkowych galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie, lub kasy oszczędności miasta Krakowa lub galicyjskiej kasy oszczędności albo w innych papierach wartościowych, które według obowiązujących przepisów użyte być mogą na lokacyę majątków sierocińskich.

Obowiązany będzie nabywca w przeciągu dni 30 po doręczeniu mu uchwały sądowej zatwierdzającej akt licytacyi wykazać przed sądem, że albo wierzytelność galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego i austryacko węgierskiego banku (dawniej banku narodowego) ze wszystkiemi przynależytościami w zupełności bezpośrednio zapłacił, lub też, że po bezpośredniem zapłaceniu wszelkich ratalnych zaległości, kosztów sądowych i egzekucyjnych, uzyskał przyzwolenie tych zakładów na pozostawienie reszty jego wierzytelności przy hipotece realności. Resztę ceny kupna winien nabywca złożyć w dniach 30 po prawomocności tabel i płatniczej porządek zaspokojenia wierzycieli hipotecznych stanowiącej, bądź do depozytu sądowego, bądź do rąk przekazanych na cenę kupna prawomocnie wierzycieli hipotecznych i dawniejszych wierzycieli, tymczasem zaś od tej reszty ceny kupna 6 prc. półrocznie z góry począwszy od dnia objęcia dóbr w fizyczne posiadanie do depozytu sądowego składać.

W razie niedopełnienia któregokolwiek z powyższych warunków, nabywca utraci wadyum, które na rzecz hipotecznych wierzycieli przypadnie.

Reszta warunków licytacyjnych i ekstrakt tabularny przejrzane być mogą w registaturze sadowej.

Kraków 30 grudnia 1880.

(583 1—3) **Edykt**

L. 18733. C. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie niniejszem wiadomem czyni, że w przechowaniu jego znajduje się dziewięć sznurków średnioziarnistych korali z kradzieży pochodzących. Wzywa się przeto niewiadomego właściciela tychże, który prawdopodobnie w okolicy Jazłowca przebywa tudzież wszystkich tych którzy jakiekolwiek mają prawa do przedmiotów wyż wspomianych, ażeby zgłosili się w przeciągu roku, licząc od dnia trzeciego umieszczenia tego edyktu w gazecie urzędowej lwowskiej i prawa swoje do przedmiotów powyższych tem pewniej udowodnili ile że takowe w razie przeciwnym sprzedane i uzyskana cena kupna przechowaną zostanie.

Lwów dnia 18 stycznia 1881.

(615 1—3) **Edykt.**

L. 32736. C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości publicznej, iż dnia 15 marca, 19go kwietnia i 19go maja 1881, zawsze o godzinie 10 przed południem w tymże sądzie w biurze pod N. 25, odbędzie się przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę sumy hipotecznej 1754 zł. 16 ct. w. a. z pn., na rzecz Elżbiety Krzeszowej w stanie biernym realności pod l. 87, dz. V w Krakowie położonej, zaintabulowanej. Cenę wywołania stanowi wartość nominalna sprzedać się mającej sumy to jest suma 1754 zł. 16 ct. w. a., poniżej której suma ta na pierwszych dwóch terminach sprzedaną być nie może, zaś na trzecim terminie i poniżej tej ceny za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Chęć kupna mający winien jest złożyć wadyum w wysokości 10 proc. sprzedać się mającej sumy, tj. w kwocie 175 zł. 41 ct. w. a. w gotówce lub książeczce krakowskiej kasy oszczędności, albo w papierach wartościowych, pupilarne bezpieczeństwo mających, wedle kursu w dniu licytacyi w dzienniku „Czas„ notowanego.

Kuratorem ad actum dla wierzycieli hipotecznych ustanowiono adw. Karola Pieniążka w Krakowie.

Kraków 30 grudnia 1880.

(535 1-3) **Edykt.**

L. 7085. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu rozpisuje celem zaspokojenia należącej się galic. zakładowi kredytowemu ziemskiemu w Krakowie Sy. 1162 zł. 50 ct. w. a. z procentami zwłoki 10 pr. od 1 października 1875 Sy. 1162 zł. 50 ct. w. a z procentami zwłoki 10 pr. od 1 października 1876 Sy. 29507 zł. 69 ct. w a., tudzież kosztów egzekucyjnych w kwocie 13 zł. 18 ct., kosztów 27 zł. 66 ct., tudzież kosztów za wnioski do protokołu z dnia. 25 listopada 1880 l. 7085 w kwocie 7 zł. 22 ct. w. a. przyznanych do przymusowej sprzeży dóbr Jastrzębie, w powiecie Grybowskim położonych, wedle Dom 222 pag. 339 n. 26 haer., dłużnika Alfreda Zygmunta 2 im. Dobrzyńskiego własnych termin na dzień 23 marca 1881 o godzinie 10 z rana w c. k. sądzie obwodowym w Nowym Sączu odbyć się mający pod następującemi warunkami:

1. Dobra Jastrzębie sprzedane będą najwięcej ofiarującemu z wszystkiemi przynależytościami i prawami ryczałtem bez wszelkich ewikcyi tak jak je dotychczasowy właściciel posiadał i posiadać miał prawo.

2. Cenę wywołania stanowi suma 70000 zł. w. a. jako wartość przyjęta przez galic. zakład kredytowy ziemski w Krakowie przy udzieleniu pożyczki, sprzedaż nastąpi na powyższym terminie nawet poniżej tej ceny za jakąkolwiek cenę.

3. Każdy chęć kupna mający winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum dwudziestą część ceny kupna w kwocie 3500 zł. w. a w gotówce w książeczkach kas wkładkowych gal. zakładu kredyt. ziemskiego w Krakowie lub kasy oszczędności miasta Krakowa lub gal. kasy oszczędności albo w innych papierach wartościowych, które według obowiązujących przepisów użyte być mogą na lokacye majątków sierocińskich, wedle ostatniego urzędowego kursu giełdy Wiedeńskiej poprzedzającego dzień licytacyi przez składającego wadyum wykazać się mającego, jednak nie powyżej nominalnej wartości.

Galicyjski zakład kredytowy ziemski lub inny zakład finansowy, którego suma na tych dobrach jest zabezpieczona jako licytanci uwolnieni będą od złożenia wadyum.

Wadyum w gotówce lub w książeczkach wkładkowych złożone wliczone zostanie nabywcy w cenę kupna.

Wadyum złożone w papierach wartościowych winien nabywca w 8 dniach po zatwierdzeniu aktu licytacyjnego zamienić na gotówkę w przeciwnym razie takowe na jego koszt i niebezpieczeństwo zrealizowane zostanie, a tenże nadto obowiązany będzie możliwą różnicę wciągu 8 dni od zawiadomienia go o tej sprzedaży w gotówce złożyć.

Innym zaś licytującym wadyum zaraz po ukończeniu licytacyi zwrócone będzie.

Dalsze warunki licytacyjne i wyciąg tabularny tych dóbr mogą być w registraturze tutejszego sądu przejrzane.

O tem zawiadamia się wiadomych wierzycieli, tabularnego zaś niewiadomych z imienia i miejsca pobytu wierzycieli, którzyby możliwie po dniu 20 lipca 1878 jako dniu wystawienia wyciągu hipotecznego do hipoteki weszli i wierzycieli, którymby z jakichkolwiek powodów niniejsza uchwała doręczoną być niemogła, do rąk kuratora Dr. Jarosza z podstawieniem adw. Dr. Olszewskiego.

C. k. sąd obwodowy.

Nowy Sącz 13 grudnia 1880.

(614 1 3) **Obwieszczenie.**

L 4812. W dniach 18 lutego, 21 marca i 24 kwietnia 1881 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. kons. 12 subr. 9 w Resznatem położonej, dłużnika Wasyla Chortów własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 281 zł. 27 ct. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 550 zł. jest ceną wywołania.

Wadyunm wynosi 10 pr.

Resztę warunków w tutejszej registraturze przejrzeć można.

C k. sąd powiatowy.

Rożniatów dnia 28 grudnia 1880.

(613 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 4811. W dniach 18 lutego, 21 marca i 24 kwietnia 1881 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. kons. 233 subr. 51 Rożniatowie położonej, dłużników Józefa, Karola i Rozalii Dąbrowiczów własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie sumy 216 zł. 84 ct. w. a. z pn., każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 500 zł. jest ceną wywołania.

Wadyum wynosi 10 pr.

Resztę warunków w tutejszej registraturze przejrzeć można.

C k sąd powiatowy.

Rożniatów dnia 28 grudnia 1880.

(5-4) **Ogłoszenie.**

L. 17748. C. k sąd obwodowy w Tarnowie podaje do publicznej wiadomości, iż ogłoszenia wpisów do rejestrów handlowych c. k. sądu obwodowego umieszczane będą w roku 1881 w dziennikach urzędowych Gazety Lwowskiej i wiedeńskiej zaś ogłoszenia wpisów do rejestru spółek zarobkowych i gospodarczych umieszczane będą w roku 1881 tylko w dzieniku urzędowym „Gazety Lwowskiej“.

Z c. k. sądu obwodowego.

W Tarnowie 31 grudnia 1880.

(571 2—3) **Edykt.**

L. 15929. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do powszechnej wiadomości, iż celem zaspokojenia Tarnowskiej kasy oszczędności z kwotą 600 zł. w. a. z pn. przeciw nieobjętej masie spadkowej Floryana Bielewicza wywalczonej odbędzie się dnia 28 lutego, dnia 30 marca, i dnia 2 maja 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod l 119 na Zabłociu położonej, wedle księgi gruntowej Tom. 1 stron. 435 l. 4 wł. spadkobierców Floryana Bielewicza własnej pod następującemi warunkami.

1.) Realność pod l. 119 w Tarnowie na przedmieściu Zabłocie położona składająca się z domu drewnianego frontowego, drewutni. stajni i piwnic jako też z oficyny murowanej znajdująca się w dobrym stanie, sprzedaną będzie ryczałtem, a to na pierwszych dwóch terminach tylko powyżej ceny szacunkowej, wynoszącej kwotę 2480 zł. 80 ct. w. a. zaś na trzecim terminie poniżej ceny szacunkowej za jaką kolwiekbądź cenę.

2.) Ceną wywołania jest cena szacunkową 2480 zł. 80 ct. w. a.

3) Wadyum wynosi 248 zł. w a. w gotowce lub w książeczkach kasy oszczędności Tarnowskiej lub Lwowskiej lub listach zastawnych towarzystwa kredytowego ziemskiego galicyjskiego lub banku hipotecznego galicyjskiego wedle ostatniego kursu „Gazety Lwowskiej".

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny, i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze tutejszo sądowej a w dniu licytacyi przy komisyi licytacyjnej.

O tem zawiadamiamy strony sporne i hipotecznych wierzycieli do rąk własnych, tych zaś, którzyby po dniu 13 listopada 1880 do hipoteki weszli, na ręce kuratora adwokata Dra Malawskiego z zastępstwem adwokata Dra Pietrzyckiego.

W Tarnowie dnia 18 grudnia 1880.

(566 2—3) **Edykt.**

L. 4130. C. k. sąd powiatowy w Sanoku ogłasza, że w sądzie tutejszym odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności włościańskiej pod l. k. 178 w Nowosielcach położonej, wykazem hipotecznym Nr. 212 objętej, wedle karty B. poz. 1 dłużnika Pawła Szala własnej.

Do licytacyi wyznaczono termina na 26 stycznia 1881, na 28 lutego i na 30 marca 1881 zawsze o godzinie 10 rano.

Cena wywołania wynosi 125 złr.

Wadyum 12 zł. 50 ct.

Reszte warunków, wyciąg tabularny i akt oszacowania można przeglądnąć w tutejszym sądzie.

Dla wierzycieli, którzy by po dniu 19 lutego 1880 na rzeczonej realności uzyskali prawa zastawu, lub którymby z jakiejkolwiek przyczyny rezolucyi licytacyjnej doręczyć nie było można, ustanawia się kuratora w osobie pana Teofila Lewickiego c. k. Notaryusza w Sanoku.

Sanok 30 września 1880.

(573 2—3) **Edykt.**

L. 3535. C. k. sąd powiatowy w Husiatynie czyni wiadomo, że w sprawie gal. c. k. uprz. banku hipotecznego we Lwowie przeciw Racheli Kohn o zapłacenie sum 102 złr. 6 i 1204 złr. 64 ct. odbędzie się publiczna sprzedaż realności w Husiatynie pod l 343 położonej, ciało tabularne stanowiącej na dniu 31 stycznia 1881 o godzinie 8 przed południem.

Cenę wywołania stanowi kwota 4.304 złr. w. a.

Bliższe warunki sprzedaży przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Husiatyn 3 listopada 1880.

(567 2—3) **Edykt.**

L. 6530. C. k. sąd powiatowy w Sanoku zawiadamia, że celem zaspokojenia sumy 28 złr. w. a. z pn. Natanowi Löffel od Andrzeja Gindy należącej, odbędzie się w dniach 10 lutego, 24 marca, 28 kwietnia 1881 zawsze o godzinie 10 rano w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 63 w Wujskiem położonej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena wywołania wynosi 310 zł.

Wadyum 31 złr.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Sanok 24 września 1880.

(574 2—3) **Edykt.**

L. 8956 C. k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że w sprawie egzekucyjnej dyrekcyi zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Michałowi Huszce pto 300 zł. w. a. z pn. dnia 8 marca, 8 kwietnia i 10 maja 1881. każdą razą o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod Nk 74/subr. 140 w Starem mieści położonej, na 900 zł. oszacowanej.

Zakład wynosi 90 zł.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Leżajsk 26 listopada 1880.

(544 2—3) **Edykt.**

L. 11387. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku zawiadamia Antoniego Szwarca z miejsca pobytu niewiadomego, iż w sprawie egzekucyjnej Salamon Kirschnera jako prawonabywcy Salamona Sajgera przeciw niemu i Katarzynie Szwarz pto. 150 złr. a. w. Józefa Boja z Grodziska dolnego kuratorem ad actum rezolucyą z dnia 10 lutego 1878 l. 1678 ustanowił i temuż rezolucyę tut. sądową z 14 grudnia 1880 l. 11387 dozwalającą egzek. oszacowania realności pod l. k. 259 w Grodzisku dolnem doręcza.

Poleca się przeto egzekutowi, aby potrzebnej informacyi kuratorowi swemu udzielił, lub innego zastępcę sobie wybrał i o tem sądowi doniósł ileże w przeciwnym razie wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z c. k. sądu powiatowego.

Leżajsk dnia 14 grudnia 1880.

(570 2—3) **Edykt.**

L. 14070. Celem likwidacyi wierzytelności do masy rozbiorowej Joela Marguliesa zgłoszonych wyznacza się dzień sądowy 5 lutego 1881 godzina 10ta przed południem.

Przemyśl dnia 16 stycznia 1881.

(581 2—3) **Edykt.**

L 7404. C. k. sąd powiatowy w Trembowli podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Jakóba Marmorka w kwocie 35 zł. w. a. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż relności pod l. k. 94/146 w Nowym-Tyczynie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, Józefa Krumpholca własnej, dnia 10 lutego, 10 marca i 21 kwietnia 1881, każdym razem o godzinie 10 rano z tem nadmienieniem, że na dwóch pierwszych terminach powyższa realność tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową, na trzecim terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostania.

Cenę wywoławczą stanowi wartość szacunkowa w kwocie 1360 zł., wadyum wynosi 136 zł. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusądowoj registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Trembowla 28 listopada 1880.

(562 2—3) **Edykt.**

L. 17333. C. k. sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że dla realności pod l. katastralną 337 w Tarnowie na Strusinie położonej, Izaaka i Mirli Wichnerów własnej, składającej się z domu drewnianego, tudzież ogródka oznaczonego w metryce gruntowej z roku 1880 L. top. 100/158 zaś wedle pomiaru katastralnego z roku 1848 parc. kat. bud. 531 objętości, 37 kwadr. sążni i parc. 1303/6 w objętości 51 kwdr. sążni razem 88 kwdr. sążni zawierającej, graniczącej od wschodu z drogą publiczną, z południa z realnością N. k. 343/158 od zachodu z realnością Leona Lewandowskiego. od północy z realnością Nr. 331 i z realnością pod l. k. 204 Josla Runberga w okręgu c. k. sądu obwodowego w Tarnowie otwarto nowy wykaz hipoteczny, i że termin wyznaczony pierwszym edyktem z dnia 2 marca 1880 l. 279/80, do zgłoszenia praw rzeczonych, odnoszących się do nieruchomości wymienionego wykazu hipotecznego objętych z dniem 13 września 1880 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w wyrażonym wykazie uskutecznionego, w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty w czasokresie od dnia 1 stycznia do dnia 30 października 1881 włącznie w c. k. sądzie obwodowym w Tarnowie zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Kraków dnia 25 listopada 1880.

(533 2—3) **Edykt.**

L. 33016. C. k. sąd krajowy zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Benjamina Grossa, Szyję Grossa, Teofila Seiferta i Mojżesza Koschesa, że dla bronienia ich praw ustanowił kuratorem ad actum adwokata Pieniążka z substytucyą adwokata Wiśnskiego w Krakowie, a to z powodu wniesionej przez Wolfa Schönberga sub. praes. 19go czerwca 1880 l. 16079 prośby o wyekstabulowanie sumy 5666 zł. 64 ct. jako resztujących $^2/_3$ części ceny kupna dóbr Bronowice wielkie wedle ks. gł. tab. vol 6 pag. 44 n. 38 on. (dawniej n. 57 on.) w stanie biernym tychże dóbr zaintabulowanej, tudzież o wyekstabulowanie wszelkich ciężarów i nadciężarów, które na rzeczone $^2/_3$ części ceny kupna przeniesiono, wreszcie o wydanie z depozytu sumy 374 zł. 62 ct

Wzywa się przeto wyżej wymienionych z miejsca pobytu niewiadomych, aby albo ustanowionemu kuratorowi potrzebnej do obrony informacyi udzielili, albo też sami swoich praw bronili, gdyż inaczej z zaniedbania wynikłe skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków 30 grudnia 1880.

(578 2—3) **Edykt.**

L. 5564. C. k. sąd powiatowy w Mikołajowie ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Salamona Nestla w kwocie 120 zł. z pn. odbędzie się w tym sądzie przymusowa sprzedaż gruntów do realności nietabularnej pod l. d. 31 w Huizdyczowie położonej, Jana Sałdana własnej, a to dnia 8 marca i dnia 19 kwietnia 1881 o godzinie 10 rano z tem, iż takowe tylko za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedane zostaną.

Cena wywołania wynosi 200.

Wadyum 20 złr.

W razie, gdyby grunta te na tych terminach sprzedane nie zostały wyznacza się do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na 21 kwietnia 1881 o godzinie 10 rano

Warunki licytacyjne, protokokół zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w t. s. registraturze.

Mikołajów 21 listopada 1880.

(576 2—3) **Edykt.**

L. 7093. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że w sprawie Izaka Horna prawonabywcy Siny Orbacha przeciw Franciszkowi Podrzyckiemu pto. 420 zł. w. a. z pn. odbędzie się dnia 8 marca, 8 kwietnia i 10 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 796 w Leżajsku położonej, na 1500 zł. oszacowanej.

Zakład wynosi 150 zł.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Leżajsk 21 sierpnia 1880.

(575 2—3) **Edykt.**

L. 8916. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że celem zaspokojenia wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 239 zł. 80 ct. w. a. z pn. dnia 8 marca, 8 kwietnia i 10 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l k. 476 w Leżajsku położonej, na 1000 zł. oszacowanej, dłużników Franciszka i Maryi Podrzyckich własnej.

Zakład wynosi 100 zł.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Leżajsk 10 listopada 1880.

(565 2—3) **Edykt.**

L. 3480. Na zaspokojenie pretensyi c. k. uprz. gal. zakład kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 196 zł. z pn. odbędzie się dnia 17 marca, dnia 19 kwietnia i dnia 19 maja 1881 o 10 rano w tutej. c. k. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności dłużnika Bazylego Nahorniaka w Krasiłówce pod l. 2/64 położonej na 1210 zł. w. a. oszacowanej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena wywołania wynosi 600 zł, a wadyum 60 zł. w. a. na trzecim terminie realność ta także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Resztę warunków mogą interesowani w tusądowej registraturze przejrzeć.

Z c. k. sądu powiatowego.

Tyśmienica 16 sierpnia 1880.

(563 2—3) **Edykt.**

L. 4622. C k. sąd powiatowy w Dubiecku czyni wiadomo, że na prośbę Katarzyny Górskiej dozwolił rezolucyą z dnia 19 listopada 1880 l. 4622 intabulacyę na jej imię prawa własności do realności pod l. k. 377 w Starem mieście położonej dotychczas na imię Zofii z Niesiołowskich Strzeleckiej zapisanej.

Ponieważ temu sądowi miejsce pobytu tej ostatniej nie jest wiadome, więc ustanowił dla niej tutejszego c. k. notaryusza Karola Wawrauscha kuratorem i doręczył jemu powyższą rezolucyę.

Z c. k. sądu powiatowego.

Dubiecko dnia 21 listopada 1880.

(545 2—3) **Edykt.**

L. 3017 C. k. sąd powiatowy w Liszkach ogłasza, że celem zaspokojenia reszty sumy pożyczkowej 42 zł 11 ct. w. a. z pn. odbędzie się na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w tutejszym sądzie w trzech terminach dnia 7 marca, 4 kwietnia i 9 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności, dłużnika Jana Steczko własnej pod l. k. 52 w Cholerzynie położonej i niestanowiącej ciała hipotecznego.

Cena wywołania wynosi 250 zł. w. a, a wadyum 25 zł. w. a.

Protokół zaatawniczego opisania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Liszki dnia 16 listopada 1880.

(564 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 5433. C. k. sąd powiatowy w Skolem czyni wiadomo że Jewka i Makary Magurczak włościanie z Tarnawki uchwałą c. k. sądu obwodowego w Samborze z dnia 11 maja 1880 l. 7154 za marnotrotrawców uznani zostali i że im na kuratora Iwana Martyn włościanin z Tarnawki nadaje się.

Skole dnia 1 stycznia 1881.

(577 2—3) L. 3306

Obwieszczenie licytacyi.

Dnia 24 lutego, 24 marca, i 14 kwietnia 1881, każdym razem o 10 godzinie rano odbedzie się przymusowa sprzedaż domu drewnianego wraz z placem pod l. 81 w Białej położonego na 17 zł. ocenionego, Wojciecha Ficka własnego, na zaspokojenie pretensyi 14 zł. 24 ct. w. a. z pn.

Warunki licytacyi protokół zajęcia i ocenienia wolno tutaj przejrzeć lub odpisać.

C. k. sąd powiatowy.

Maków 18 listopada 1880.

(528 1—3) **Edykt.**

L. 8492. C. k. sąd powiatowy w Buku zawiadamia niniejszem z imienia, nazwiska, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców ś. p. Sebestyana i Teshi Warczewskich, że na prośbę Jana Warczewskiego i pod dniem 27 listopada 1880 do l. 8492 do tutejszego sądu wniesioną, dozwolił sąd tutejszy na wpis prawo własności do połowy realności pod l kons. 22 w Milatynie położonej, dotąd wedle księgi gruntowej dla gminy Milatyn poz. 1. B. wykazu hip. 276 na rzecz Sebestyana Warczewskiego zaintabulowanej, obejmującej p. b. 197 dom. z podwórzem łącznie z p. g. 1148 i 1149 ogrodami p. g. 264 dom z podwórzem i p. g. 1150 rolę i (1151) rolę na rzecz Jana Warczewskiego i że dla nich w tej sprawie Michał Irzyniec właściciel realności z Milatyna nowego ustanowionym został.

Busk 27 listopada 1880.

(233 3—3) **Edykt.**

L. 94. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu podaje do wiadomości, że ustanowił w celu doręczenia tutejszej uchwały z dnia 30 sierpnia 1879 l. 5160 mocą której na podstawie orzeczenia c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie z dnia 19 sierpnia 1879 l. 11011, stosownie do prosby Franciszka Grossa de pr. 13 lutego 1879 l. 947 na zasadzie cessyi Czesława Fihausera z d. 26 czerwca 1876 w oryginale przedłożonej której odpis uwierzytelnić się mający do księgi zbiorów złożyć należy Franciszka Grossa za właściciela jednej piątej części 1/. sumy 6800 złr. a. w. na rzecz dawnej Eleonory z Wojnarowiczów Fihauser w stanie biernym $^2/_3$ części dóbr Brzana dolna (w księgach tabuli krajowej dom. 350 pag. 432 n. 33 on. a teraz w wykazie tabularnym l. 126 tychże dóbr na karcie C poz. 38 on) w $^1/_5$ części na imię Czesława Fihauser zaintabulowanej. 2.) summy 3500 złr. w listach zastawnych i summy 500 złr. gotówką z obowiązkiem zapłacenia w ciągu czterech od 24 czerwca 1863 liczyć się mających lat z pn. dalej prawa Eleonory Fihauser w razie niewypłacenia w oznaczonym terminie powrócenia do wszelkich praw kodycylem z 26 września 1861 nadanych i odebrania dóbr Brzany górnej z pn. w swe posiadanie wreszcie 3/. obowiązek małżonków Andrzeja i Olimpii Lovasonów bezpłatnego wydania Eleonorze Fihauser 50 sztuk drzewa budowlanego na rzecz Eleonory Fihauser w stanie biernym dóbr Brzana górna w księgach tabuli kraj wej dom 359 pag. 360 n. 63 on. a obecnie wedle wykazu tab. l. 108 karty C. poz. 20 on. w $^1/_5$ części na imię Czesława Fihausera intabulowanych na karcie C. zaintabulowano, P. Czesławowi Fihauserowi z miejsca pobytu nieznanemu adwokata krajowego Dr. Zelechowskiego w Nowym Sączu kuratorem.

C. k. sąd obwodowy.

Nowy Sącz dnia 24 stycznia 1880.

(513 3—3) **Edykt.**

L. 4267. C k. sąd powiatowy w Kutach podaje do wiadomości publicznej, że na dniu 11 lutego, 11 marca i 29 kwietnia 1881 odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. 50 w Kutach położonej, niestanowiącej, tabularnego ciała, należącej do Jana i Zofii Migockich i na 200 złr. sądownie oszacowanej w celu zaspokojenia pretensyi 260 zł. w. a. z pn.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą w tutejszosądowej registraturze.

Kuty dnia 24 wrzesnia 1880.

(512 3—3) **Edykt.**

L. 4983. C. k. sąd powiatowy w Kutach podaje do wiadomości publicznej, że na dniu 17 lutego 1881, 18 marca i na dniu 29 kwietnia 1881. każdym razem o godzinie 10 z rana, odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. 53 w Hołowach położonej, niestanowiącej ciała tabularnego, należącej do Palija Stasieka i na 100 złr. a. w. sądownie oszacowanej, w celu zaspokojenia pretensyi 100 zł. a w. z pn. się odbędzie.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą w tutejszo-sądowej registraturze.

Kuty dnia 26 sierpnia 1880.

(516 3—3) **Edykt**

L. 1818. C. k. sąd powiatowy w Peczeniżynie ogłasza niniejszem, iż na skutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Kołomyi z dnia 4 marca 1880 l. 2228 w celu zaspokojenia wierzytelności Benjamina Ebensteina w kwocie 60 złr. w. a. z 6 prc. odsetkami od dnia 20 października 1874 kosztów sądowych 4 złr. 77 ct., 8 złr., 4 złr. 2 ct., 2 złr. 86 ct. i 4 złr. 11 ct. sprzedawać się będzie w sądzie tutejszym na dniu 31 stycznia, 28 lutego i 31 marca 1881, każdym razem o godzinie 10 tej przed południem realność Iwana Jurijczuka w Kluczowie małym pod Nr. 32/82 położona, a to na pierwszym i drugim terminie tylko wyżej lub przynajmniej za cenę szacunkową.

C. k. sąd powiatowy.

Peczeniżyn 22 kwietnia 1880.

(548 3—3) **Edykt.**

L. 356. C. k. sąd powiatowy w Pilznie przedsięweźmie przymusową sprzedaż w drodze publicznej licytacyi gospodarstwa pod Nr. 17/42 w Dąbiu położonego Józefa i Jędrzeja Wałęgów własnego dnia 21 stycznia, dnia 25 lutego i dnia 31 marca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano w budynku sądowym celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprz Zakładu kredyt włość. we Lwowie w kwocie 267 zł. 50 ct. w a. z pn.

Cena wywołania wynosi 550 zł.

Wadyum 55 złr.

Warunki licytacyjne i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Pilzno dnia 31 marca 1880.

(549 3—3) **Edykt.**

L. 352 C. k. sąd powiatowy w Pilznie przedsięweźmie przymusową sprzedaż w drodze publicznej licytacyi gospodarstwa pod l. 94/100 w Dąbiu położonego Wojciecha Koszli własnego dnia 20 stycznia, dnia 24 lutego i dnia 24 marca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano w budynku sądowym celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 200 złr. w. a. z pn.

Cena wywołania wynosi 500 złr.

Wadyum 50 złr.

Warunki licytacyjne i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Pilzno dnia 31 marca 1880.

(540 3—3) **Edykt.**

L 7725 C. k. sąd powiatowy miej. del. w Rzeszowie uwiadamia, iż w sprawie Saula Schiffa przeciwko Ignacemu Dobrańskiemu pto 20 zł. 74 ct. a. w z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 11 lutego 1881, 11 marca i 22 kwietnia 1881, każdym razem o 10tej rano egzekucyjna licytacya realności wyk. hip. l. 27 objętej w Wilkowyi położonej Ignacego Dobrzańskiego własnej.

Cena szacunkowa oraz cena wywołania 436 zł. 37 ct.

Wadyum 43 złr.

Resztę warunków, wykaz hipoteczny, oraz protokół oszacowania można w tut. sąd. registr turze przejrzeć.

Rzeszów dnia 30 listopada 1880.

(551 3—3) **Edykt.**

L. 3667. W c. k. sądzie powiatowym Tyczyńskim celem zaspokojenia wierzytelności Menaszego Lichtmana w kwocie 425 złr. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż idealnej połowy realności pod Nr. 267 w Błażowy położonej ciała tabularnego niestanowiącej, Seliga i Faigi Ritterow własnej w dniach 28 lutego, 28 marca i 29 kwietnia 1881, każdym razem o godzinie 10tej rano.

Cena wywołania 230 złr.

Resztę warunków licytacyi w sądzie można przejrzeć.

Tyczyn 20 sierpnia 1880

(346 3—3) **Edykt.**

L. 33762. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu p. Ludwikę ks. Sułkowską, tudzież p. Bronisławę Pauli jako hipoteczne wierzycielki dóbr Osiek, iż na skutek podania Adeli hr. Dunin Borkowskiej de praes. 24 grudnia 1880 l 33762 dozwolonem zostało wydzielenie z kompleksu dóbr Osiek parcel 199, 202, 412 413/1, 413/2 413/3, 414, 415 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426 472, 473, 474, 475, 476/1, 476/2, 476/3, 476/4, 477, 481/1, 481/2, 482, 520, 521, 522, 523, 524, 570/2, 572 574, 575, 576, 601, 645, 646, 712, 713, 714. 715, 716 718, 719, 720, 1506, 1507, 1508, 1509, 1514, 1515 1516, 1517, 1518, 1519, 1520, 1521, 1522, 1523, 1524, 1525, 1526, 1527, 1528, 1529, 1530, 1531, 1532, 1533/1, 1533/2. 1534, 1535, 1536, 1537, 1538, 1539, 1540, 1541, 1542, 1543, 1544 1545, 1546, 1547, 1548, 1549/1, 1549/2, 1550, 1551, 1552, 1553, 3852, 3853, 3854, 3856, 3865, 3866, 3950, 3951, 3952, 3990. 3991, 3992, 3995, 4158, 4159, 4160

z takowych nowe ciało hipoteczne pod nazwą „Górka Osiecka“ na rzecz Adeli hr. Dunin Borkowskiej utworzonem, oraz wszystkie ciężary hipoteczne dóbr Osiek do stanu biernego tego nowego ciała hipotecznego jako hipotekę łączną przeniesionemi zostały, nadto, iż dla p. Ludwiki ks. Sujkowskiej i p. Bronisławy Pauli ustanowionym został kurator ad actum w osobie adwokata Dr Wilkosza w Krakowie z substytucyą adwokata Dr. Ichheisera w Krakowie.

Kraków dnia 30 grudnia 1880.

(555 3—3) **Edykt.**

L. 40891. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Maryę z Waligórskich Wesołowską a względnie tejże nieznajomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców, że celem doręczenia jej uchwały z dnia dzisiejszego do l. 40891, którą dozwolono uznanie za amortyzowaną i wykreślenie sumy 6000 złr. na dobrach Retzawa wedle Dom. 58 pag. 109 pag. n. 5 on. na dobrach Rdzawa górna wedle Dom. 407 pag. 256 n. 3 on. dla Maryi z Waligórskich Wesołowskiej intabulowanej, ustanowiono dla niej kuratorem adwokata Dr. Majewskiego, a tegż zastępcą adwokata Dr. Dziubińskiego.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 18 września 1880.

(550 3—3) **Edykt.**

L. 355. C. k. sąd powiatowy w Pilźnie przedsięweźmie przymusową sprzedaż w drodze publicznej licytacyi gospodarstwa pod l. 23/83 w Jastrząbce starej położonego Michała Gonki własnego dnia 27 stycznia, dnia 3 marca i dnia 7 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 10 rano w budynku sądowym celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 130 zł. 11 ct. w. a. z przyn.

Cena wywołania wynosi 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Warunki licytacyjne i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

Pilzno dnia 31 marca 1880.

(554 3—3) **Edykt.**

L. 58691. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszem ogłasza, że na dniu 10 marca i na dniu 28 kwietnia 1881 o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym celem zaspokojenia sumy wekslowej 1000 zł. z pn. egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod l 694¼ we Lwowie ciało tabularne stanowiącej, Antoniny z Nerunowiczów hr. Baworowskiej własnej na rzecz Henryetty Tomisch.

Cena wywołania 1750 zł.

Wadyum 175 zł. w. a.

Resztę warunków, wyciąg tabularny i akt oszacowania wolno przejrzeć w t. s. registraturze.

O tem sąd zawiadamia wszystkich interesowanych, a mianowicie masę spadkową Barbary Adamskiej, niewiadomego z miejsca pobytu Szmaję Frieda, jakoteż tych wierzycieli, którzyby po dniu 22 czerwca 1880 do tabuli weszli, lub którymby uchwała rozpisująca licytacyę doręczoną być nie mogła, do rąk kuratora równocześnie w osobie adw. Dr. Tilla ze substytucyą adw. Dr. Zukotyńskiego ustanowionego, tudzież niniejszym edyktem.

Lwów dnia 8 stycznia 1881.

(556 3—3) **Edykt.**

L. 39. C. k. sąd powiatowy miej. del. S I we Lwowie jako właściwa władza pupilarna podaje do publicznej wiadomości, iż nad małoletnim Abrahamem Mojżeszem 2 im. Markesem. w skutek uchwały tutejszego c. k. sądu krajowego z dnia 31 grudnia 1880 l. 58422, opieka w sądzie tutejszym na czas nieograniczone się przedłuża.

Lwów dnia 3 stycznia 1881.

(536 3—3) **Ogłoszenie.**

L 5520. Sąd obwodowy w Nowym Sączu podaje do wiadomości, że konkurs otwarty uchwałą z 17 sierpnia 1878 l. 5076 do majątku Stanisława Progólskiego, kramarza w Nowym Sączu zamknął prawomocną uchwałą z 2 października 1880 l. 5520.

Nowy Sącz dnia 31 grudnia 1880.

(553 3—3) **Edykt.**

L. 57653. C. k. sąd krajowy we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz galic. akc. banku hipotecznego w kwotach 46 zł., 46 zł i 881 zł 20 ct. w. a. z pn odbędzie się przymusowa licytacyjna sprzedaż realności pod l. 480²/₄ we Lwowie położonej Józefa i Sary Kesslerów własnej na dniu 24 lutego 1881 o godzinie 11 przed południem w ts. sali ustnych rozpraw pod następującemi ułatwiającemi warunkami.

Cenę wywołania stanowi suma 5000 zł., zaś wadyum wynosi 5 pr. takowej t. j. kwotę 250 zł.

Realność ta zostanie na pierwszym terminie nawet niżej ceny wywołania, a to za jakąkolwiek cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną.

Bliższe warunki licytacyjne jak też wyciąg tabularny można przeglądnąć w ts. registraturze.

O tem uwiadamiamy obydwie strony i wiadomych wierzycieli do rąk własnych, zaś z nazwiska i miejsca pobytu wierzycieli, którzy po dniu 2 października 1880 jako dniu wystawienia wyciągu hipotecznego weszli do tabuli, jak niemniej tych, którymby z jakichkolwiek powodów uchwała dozwalająca licytacyę wcale nie lub wcześnie doręczoną być nie mogła do rąk kuratora w osobie adwokata Dr. Jozefa Smolki z zastępstwem adwokata Dr. Żuktoyńskiego ustanowionego i przez edykta

Lwów dnia 8 stycznia 1881

(534 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 1304. Odnośnie do edyktu z 24 grudnia Nr. 33796 ogłaszamy, że 11 stycznia 1881 wybranym został adwokat Trojnalski z Krakowa stałym zarządcą zaś Dr. Propper zastępcą tegż dla upadłoś i Mojżesza Samuela Gangla z Krakowa, który to wybór sąd krajowy w Krakowie zatwierdził.

Kraków 17 stycznia 1881.

(546 3—3) **Edykt.**

L. 2727. C. k. sąd powiatowy w Liszkach ogłasza, że celem zaspokojenia reszty sumy pożyczkowej 36 zł. 10 ct. w. a. z pn. odbędzie się na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w tutejszym sądzie w dniach 8 marca, 4 kwietnia i 9 maja 1881 zawsze o godzinie 10 rano publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 91 rep. 178 w Nowejwsi szlacheckiej położonej, dłużniczki Jadwigi z Misiów 1o Zak 2o Zasiura własnej i niestanowiącej ciała hipotecznego.

Cena wywołania wynosi 400 zł. w. a.

Wadyum 40 zł. w. a.

Protokół zastawniczego opisania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Liszki dnia 16 listopada 1880.

(538 3—3) **Edykt.**

L. 12045. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia sumy 5000 zł. w. a. z pn. relicytacya dóbr hipotecznych Tustań w powiecie Halickim położonych, wedle ksiąg tabuli krajowej jak dom. 314 pag. 232 n. 16 haer. i pag 314 n. 30 haer. do Schmila Falika i Salamona Wieselberga należących wraz z przynależnościami na koszt i niebezpieczeństwo warunków licytacyjnych niedotrzymującego Berla Bergmana na rzecz proszącego c. k. uprz. austr. zakładu kredytowego ziemskiego we Wiedniu, w tutejszym sądzie w jednym terminie dnia 27go stycznia 1881 o godzinie 10 z rana się odbędzie.

Cena wywołania wynosi 30000 zł aw., oraz dobra te przy tym terminie także i poniżej ceny wywołania sprzedane będą, jednak tylko za tę cenę, ktora na zupełne pokrycie powyższej wierzytelności c. k uprz. ogólnego zakładu kredytowego w Wiedniu wystarczy.

Wadyum 10 prc. tejże ceny w gotówce lub w papierach wartościowych, pupilarne bezpieczeństwo dających, do rąk komisyi licytacyjnej złożonem być ma.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tusądowej registraturze.

O czem się tabularnych wierzycieli a w szczególności tych wierzycieli, którzyby po 14 września 1879 prawa hipoteki na dobrach Tustań uzyskali, albo którymby z jakiegokolwiek powodu uchwała obecna wcześnie lub też późniejsze uchwały doręczone być nie mogły, przez kuratora pana dr. Szydłowskiego zawiadamia.

Stanisławów 30 października 1880.

(530 3—3) **Konkurs.**

L. 260. Przy sądach kolegialnych w Krakowie i Rzeszowie opróżnione zostały posady dozorców więźniów z roczną płacą 300 zł. z dodatkiem aktywalnym 25 pr. i umundurowaniem.

Podania o te lub inne opróżnić się mające posady dozorców więźniów w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z 12 lipca 1872 l. 98 d. p. p. ułożone wnosić należy w czterech tygodniach od 26go stycznia 1881 do prezydyum sądu krajowego w Krakowie, względnie obwodowego w Rzeszowie.

Prezydyum sądu wyższego

Kraków 16 stycznia 1881.

(537 3—3) **Edykt.**

L. 18514. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia resztującego kapitału 1401 zł. 47 ct. w. a. z 7 prc. odsetkami od 18 sierpnia 1879 bieżącemi i kosztów egzekucyi w kwocie 21 zł. 10 ct. a. w. na rzecz galic. akc. banku hipotecznego odbędzie się 18 lutego. 18 marca i 19 kwietnia 1881 o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Chaim Gelles, Salamona Gelles, Abrahama Thurn, Beile Thurn i Arona Gelles w Tarnopolu pod l. 1545, położonej.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na powyższych terminach sprzedaną nie będzie 3500 zł.

Wadyum 350 zł.

Bliższe warunki i wyciąg tabularny przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po dzień wystawienia wyciągu hipotecznego prawa zastawu uzyskali, którymby uchwała względem ogłoszenia licytacyi lub jakakolwiek późniejsza uchwała z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła ustanowiono kuratora ad actum adwokata dr. Weissteina a zastępcą adw. dr. Axelrada

Tarnopol dnia 31 grudnia 1880.

(529 3—3) **Ogłoszenie.**

L 2696. C. k. sąd powiatowy w Ciężkowicach zawiadamia, iż celem zaspokojenia kwoty 729 zł. 73½ ct. odbędzie się sprzedaż realności pod nr. k. 39 w Ciężkowicach na jednym terminie w dniu 1 marca 1881 o godzinie 10 rano.

Cena wywołania wynosi 800 zł.. a wadyum 40 zł.

Bliższe warunki i ekstrakt tabularny przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Ciężkowice dnia 27 grudnia 1880.

(480 3—3) **Edykt.**

L. 57623. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Sara Lea dw. im. Fränkel przeciw Cirli Leiblinger, Majerowi Judzie dw. im. Kohn, Maurycemu Ornstein vel Hornstein i innym o zapłacenie kwot 500 zł., 500 zł. 333 zł. 33⅓ ct. w. a. z pn. pod dniem 17 września 1880 do l. 42119 pozew mandatowy wniosła, i o pomoc sądową prosiła wskutek czego pod dniem 25go września 1880 do l. 42119 nakaz zapłaty wydany został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych Cirli Leiblinger, Majera Judy dw. im. Kohna i Maurycego Ornsteina vel Hornsteina sądowi nie jest wiadome, zatem c. k. sąd krajowy do rąk zastępowania tychże i na ich koszt i szkodę tutejszego adwokata dr. Krówczyńskiego z substytucyą adwokata dr. Tilla kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszem więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcą obrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów dnia 31 grudnia 1880.

(541 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 7396. C. k. sąd powiatowy w Bóbrce ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 120 zł. 31 ct. z przyn. odbędzie się w sądzie w dniu 24 lutego, 24 marca i 5 maja 1881 o godzinie 10 rano licytacya realności pod l. k. 57 w Bakowcach położonej, nietabularnej, dłużnika spadkobierców Mykity Poruczyńskiego własnej, z tem, że na pierwszych dwóch terminach sprzedaną będzie ta realność za, lub wyżej ceny szacunkowej, którą się w kwocie 600 zł. w. a. stanowi, zaś na trzecim terminie i poniżej tej ceny.

Wadyum wynosi 10 prc.

Reszta warunków w tusądowej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego

W Bóbrce dnia 9 października 1880.

(569) **Ogłoszenie.**

L 139. Na pierwszą zwyczajną kadencyę sądu przysięgłych w Nowym Sączu, która się rozpocznie dnia 1 marca 1881 o godzinie 9 rano, wyznaczonym został Prezydent sądu obwodowego Jarosch przewodniczącym, Radcy Łopacki, Haleczko, Matyss i Lewiecki zastępcami jego.

Sąd obwodowy.

Nowy Sącz dnia 20 stycznia 1881.

(511 3—3) **Edykt.**

L 8593. W sprawie egzekucyjnej Gabryela Pilińskiego przeciw Jerzemu Seneckiemu. pto. 8 zł. w. a. z pn. ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Jerzego Seneckiego kuratorem p. Michała Orłowicza z Komarna, wzywając dłużnika, aby temuż informacyę udzielił lub innego zastępcę sądowi podał, inaczej skutki z zaniedbania tego wyniknąć mogące sam sobie przypisać będziemusiał.

C. k. sąd powiatowy.

Komarno 20 października 1880.

(497 3—3) **Edykt.**

L. 5822. C. k. sąd powiatowy w Nowymtargu wzywa Wiktoryę Drzawską aby w przeciągu roku w Sądzie tutejszym się zgłosiła i oświadczenie swe do spadku po ś. p. Janie Drzawskim złożyła, gdyż w przeciwnym razie spadek ten z ustanowionym dla niej kuratorem Franciszkiem Rapaczem pertraktowanym będzie.

Nowytarg dnia 19 września 1880.

(604 1—3) **Edykt.**

L. 10258. C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia sumy 210 zł. w. a. z przynależytościami przez Towarzystwo gal. kasy zaliczkowej we Lwowie przeciw Mojsejowi Kurachowi, Ksenice Kurach i Petrowi Pawlikowi wywalczonej przedsięweźmie w tusądowej kancelaryi w dniach 24 lutego, 31 marca, i 5 maja 1881, każdokrotnie o godzinie 10 przed południem przymusową przetargową sprzedaż realności dłużników Mojseja i Ksenki Kurachów pod l. 62 i pod l. 67 dłużnika Petra Pawlika własnej w Porsznie w starostwie lwowskim położonych ciał tabularnych nie stanowiących.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa realności l. 72 w kwocie 305 zł. zakład wynosi 30 zł. 50 ct zaś realności l. 67 w kwocie 162 zł. zakład wynosi 16 zł. 20 ct.

W terminach dwóch pierwszych sprzedaż nastąpi nie niżej ceny wywołania, na trzecim także niżej jednak za taką któraby całą pretensyę Towarzystwa gal. kasy zaliczkowej pokryła, a gdyby takowej nie uzyskano ustanawia się do ułożenia warunków ułatwiających termin na 5 maja 1881, o godz. 3 po południu.

Resztę warunków licytacyjnych i protokoły opisania i oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec 21 listopada 1880.

(593 1—3) **Edykt.** L. 6944.

C. k. Sąd powiatowy w Horodence podaje do publicznej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Pawła Kindraczuka przeciw Wasylowi Tokaryk pto 100 zł. w. a. z pn. odbędzie się publiczna sprzedaż połowy realności dłużniczej pod l. k. 890 w Horodence położonej w dniach 31 stycznia, 28 lutego i 21 marca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 700 zł. w. a.

Wadyum 70 zł. w. a.

Resztę warunków można przejrzeć w ts. registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Horodenka dnia 28 października 1880.

(602 1—3) **Edykt.**

L. 9531. C. k. sąd powiatowy w Podhajcach podaje do powszechnej wiadomości, że dopuszczając przymusową sprzedaż realności niestanowiącej ciała tabularnego Jędrzeja Fuławki w Dobrowodach Nr. 108 na 390 zł. oszacowanej celem pokrycia pretensyi Aby Falika w kwocie 42 zł. z pn. w tym celu trzy termina wyznacza na dzień 28 stycznia, 3 marca i 7 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem w budynku tusądowym.

Resztę warunków licytacyjnych w tusądowej registraturze przejrzeć można.

Podhajce dnia 22 grudnia 1880.

(616 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 1951. C. k. sąd powiatowy w Budzanowie ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi Anny Rosenstock w kwocie 100 złr. z pn. odbędzie się dnia 27 stycznia 28 lutego i 28 marca 1881 zawsze o godzinie 10 z rana w biurze sądowe publiczna sprzedaż przymusowa realności, dłużników Feliksa i Tekli Dworzańskich w Budzanowie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej składającej się z połowy domu pod l. 197 i połowy ogrodu objętości 200 kw. sążni na 320 zł. ocenionej przyczem się oznajmia, że ta realność na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej lub za cenę szacunkową, na trzecim zaś terminie także niżej takowej sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 32 zł. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Budzanów dnia 1 listopada 1880.

(6 9 1—3) **Edykt.**

L. 5212. C. k. sąd powiatowy Żółkiewski ogłasza, iż celem zaspokojenia kwoty 24 zł. z pn., odbędzie się w dniach 28 stycznia, 18 lutego i 4 marca 1881 każdym razem o godzinie 11 rano w zabudowaniu sądowem w sprawie Arona Höniga pko. masie spadkowej po Matwiju Maczycha pto. 24 zł. ex. majori 30 zł w. a. z pn. egzekucyjna publiczna sprzedaż gospodarstwa gruntowego pod l. k. 14 w Piłach położonego, ciała tabularnego niestanowiącego, na 195 zł. oszacowanego.

Cena wywołania 195 zł.

Wadyum 19 zł. 50 ct.

Warunki licytacyjne, protokół zastawniczego opisania i oszacowania złożone są w t. s. registroturze.

Żółkiew dnia 1 października 1880.

(610 1—3) **Edykt.**

L. 4410. C. k. sąd powiatowy w Jaśle odbędzie w celu ściągnięcia należytości wysokiego skarbu od Błażeja Macugi w kwocie 45 zł. 3 ct. z pn. licytacyę realności pod l. 28 w Brzyszczkach położonej, w dniach 28 lutego, 28 marca, i 28 kwietnia 1881, każdym razem o godz. 10 rano.

Cena wywołania 880 zł.

Wadyum 88 zł.

Warunki licytacyjne w registraturze do przejrzenia.

Jasło 8 stycznia 1881.

(603 1—3) **Edykt.**

L. 4986. Sieniawski c. k. sąd powiatowy przedsięweźmie na zaspokojenie należytości Markusa Karpf w kwocie 10 zł. z pn. przymusową przetargową sprzedaż gospodarstwa pod l 125 w Manasterzu Ignacego Bojarskiego na dniu 10 lutego, i 24 lutego 1881. o 10 godz. rano tylko za cenę szacunkową 240 zł. w. a. lub wyżej, zaś na dniu 10 marca 1881, i niżej ceny szacunkowej. Zakład wynosi 24 zł. w. a.

Bliższe warunki można w registraturze przejrzeć.

Sieniawa dnia 15 grudnia 1880.

(594 1—3) **Obwieszczenie.**

L 8893. C k. sąd powiatowy w Komarnie podaje do wiadomości iż w sprawie egzekucyjnej Zakładu kredyt. włość. przeciw śp. Mikołaja Seniuty spadkobiercom i Aftanazemu Seniuta pto. 274 zł. 52 ct. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l k. 69 i 38 w Czułowicach położonej w trzech terminach: dnia 28 lutego, dnia 30 marca, i dnia 29 kwietnia 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena szacunkowa wynosi 800 zł.

Wadyum zaś 10% ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież ekstrakt tabularny i protokół oszacowania realności w tutejszosądowej registraturze przejrzeć można.

Dla wierzycieli którymby niniejsza uchwała z jakiego kolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby na realności sprzedać się mającej nabyli prawo zastawu po dniu 30 lipca 1880 jako daty wystawienia wyciągu tabularnego jej zastawniczego opisania, ustanowiono kuratora w osobie p. Michała Orłowicza z Komarna.

Komarno 5 listopada 1880.

(586 1—3) **Edykt.**

L 4636. Dnia 23 marca 1881, o 9 godzinie przed południem, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 119 w Kupnowicach nowych położonej, celem zaspokojenia sumy 196 zł. z pn. przez Annę Selzer przeciw Jerzemu Herter prawomocnie wywalczonej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 1196 zł. w. a.

Na terminie wyznaczonym będzie realność wspomniona i niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Wadyum wynosi piątą część ceny wywołania.

Bliższe warunki, akt oszacowania tudzież ekstrakt tabularny mogą być przejrzane w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Rudki 30 grudnia 1880.

(611 1—3) **Obwieszczenie.**

L 3076. C. k. sąd powiatowy w Łańcucie wiadomo czyni, iż w sprawie egzekucyjnej Leiby Rozmarina przeciw Stanisławowi Dyszkiewiczowi pto. 64 zł. 6 ct. w. a. z pn. przedsięwziętą będzie w dniu 7 marca 1881 r. przymusowa sprzedaż realności pod l. 223 w Łańcucie położonej, za lub nawet niżej ceny szacunkowej w kwocie 100 zł.

Zakład 10 zł.

Resztę warunków można przejrzeć w sądzie.

C. k sąd powiatowy.

Łańcut, 30 sierpnia 1880.

(590 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 10244. W c. k. sądzie powiatowym w Białej odbędzie się w dniu 21 lutego, 21 marca i 21 kwietnia 1881, o godzinie 10tej przed południem celem zaspokojenia wierzytelności Magdaleny Kwiecińskirj w ilości 1200 zł. przymusowa sprzedaż realności Józefa i Jana Wanotów pod l 106 w Komorowicach w powiecie Bialskim położonej, wykazem hipotecznym gminy Komorowice l.W. 106 254 objętej.

Cenę wywołania stanowi kwota 6329 zł. 28½ ct., poniżej której realność ta na pierwszych dwóch terminach a na trzecim poniżej 5000 zł. sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 650 zł.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania można przejrzeć lub odpisać w registraturze sądowej

Kuratorem niewiadomych wierzycieli oraz tych, którzyby rezolucyi dozwalającej licytacyi przed pierwszym terminem nieotrzymali ustanowiony adwokat tutejszy dr. St. Łazarski.

Biała 4 grudnia 1880.

(592 1—3) **Edykt.**

L. 16151. C. k. sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Annę Korin, że Krystyna 2 Frynkałowa wytoczyła pod dniem 26 listopada 1880 l. 16151 pozew o zapłatę rat alimentacyjnych po 10 ct dziennie począwsz od 16 listopada 1877, który do rozprawy ustnej na dzień 4 lutego 1881 o 9 rano zadekretowano, oraz że dla niej zamianowano kuratorem adw. dr. Kapiszewskiego, któremu wszelkie środki obrony powierzyć, lub też innego obrońcę ustanowić ma.

Gorlice 23 grudnia 1880.

(597 1—3) **Edykt.**

L. 8507. Dnia 27 stycznia 1881 o godzinie 9 przed południem odbędzie się przed podpisanem komisarzem konkursowym w lokalu c. k. sądu powiatowego w Nadwórnie likwidacya zgłoszonych pretensyj do masy konkursowej Rubina Zinlera z Nazawizowa, oraz i sprawdzenia rachunku z zarządu, przedłożone przez tymczasowego zarządcę masy

Nadwórna 31 grudnia 1880.

C. k. sędzia powiatowy jako komisarz konkursowy.

Podlaszecki.

(617 1—3) **Edikt.**

Z. 4743. Vom k. k. Bezirksgerichte in Sniatyn wird bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der durch Samuel Korn gegen Babi Eisler ersiegten Forderung von 198 fl. 90 kr. ö. W. s. R. G. die executive Feilbiethung des zu Gunsten der Fr Chaje Eisler als Erbinn nach Babi Eisler auf deren Namen einverleibten ⅕ Anteiles der Realität sub CNr 60 alt 340 II neu und CNr. 186 II in Sniatyn bewilligt, und auf den 16 Februar und 14 März 1881 jedesmahl um 10 Uhr V M im hiesigen Gerichte angeordnet wurde.

Schätzungswerth des ⅕ Antheiles der Realität sub. CNr 340 II 355 fl. ö. W. des ⅙ Antheiles der Realität sub. CNr. 189 II 109 fl Vadium 109 fl. 60 kr., und 38 fl. 50 kr. ö. W. kann im Baaren oder in zur Anlegung von Pupillar-Geldern geeigneten Werthpapieren nach dem letzten Courswerthe erlegt werden.

Sollte bei keiner dieser Tagfahrten dieser Realitäts Antheile nicht um oder über den Schätzungswerth verkauft werden, wird eine neue Tagfahrt auf den 15 März 1881 um 9 Uhr V. M. zur Feststellung erleichternden Feilbiethungsbedingnisse anberaumt werden.

Das Schätzungsprotokoll und die Grundbuchsauszüge können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Für diejenigen Gläubiger, denen die Executionsbescheide aus was immer für einem Anlasse nicht zugestellt werden sollten, oder die nach dem 20 Mai 1880 Pfandrechte erwerben sollten, wird zum Kurator Paul Ilnicki Adwokat in Sniatyn ernannnt.

Sniatyn am 27 November 1880.

(591 1—3) **Licitationsedikt.**

Z. 4769. Im Zwecke der Realisirung des zur Konkursmasse des Seide Jamenfeld in Skała gehörigen Vermögens, wird die öffentliche Versteigerung der dem Cridator Seide Jamenfeld gehörigen, auf seinen Namen intabulirten, auf 26009 fl. ö W abgeschätzten ⅘ Theile der Realität sub. Nr. 16 in Skała liegenden Realität, in drei Terminen, als am 25 November 1880, 21 Dezember 1880 und 26 Jänner 1881 mit dem Bedeuten angeordnet, daß das feilzubiethende Gut am ersten und zweiten Termine nur über oder um den Schätzwerth, am dritten Termine aber auch unter demselben hintangegeben werden wird

Jeder Lizitant ist verpflichtet, vor seinem Anbote 10 per. des Schätzwerthes als Vadium für die richtige Erfüllung der Lizitationsbedingungen zu Händen der Lizitationskommission zu erlegen.

Der Ersteher ist verpflichtet, die auf der zu veräußernden Realität etwa pfandweise versicherten Schulden, so weit der Kaufschilling reicht, nach Anweisung des Gerichtes zu übernehmen

Der Grundbuchsstand und der Schätzungsakt der zu veräußernden ⅘ Theile der Realität sub. Nr. 16 in Skała kann beim k. k. Bezirksgerichte in Borszczów eingesehen werden.

Borszczów am 10 Oktober 1880.

Der k. k. Bezirksrichter

M. Chodynicki als Konkurskommisär.

(585 1—3) **Edykt.**

L 18389. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 35635 zł. 84 ct. w. a. z pn. na rzecz galic. akc Banku hipotecznego odbędzie się dnia 18 lutego. 18 marca i 22 kwietnia 1881 o godzinie 10tej przed południem egzekucyjna sprzedaż dóbr. Załucze Wierzbówka, Józefy Kopystyńskiej i Maryi Strzeleckiej własnych wpowiecie Borszczowskim położonych.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na powyższych dwóch terminach sprzedaną nie będzie 102300 złr. w. a.

Wadyum 10230 złr.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po 14 grudnia 1880 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi lub inna późniejsza uchwała z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła ustanowiono kuratorem ad actum p. adwok. Dr. Glegiera a zastępcą tegoż p. adwok. Dr. Luczakowskiego.

Tarnopol dnia 31 grudnia 1880.

(605 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 10487. Maryę z Żyrów Gołębiowską marnotrawczynią uznano i dla niej Stefana Łotockiego naczelnika gminy Lipicy górnej kuratorem zamianowano.

C. k. sąd powiatowy.

Rohatyn 27 grudnia 1880.

(600 1—3) **Obwieszczenie.**

L 518. C. k. sąd powiatowy w Nisku przedsięweźmie w dniach 22 lutego, 29 marca i 3 maja 1881, każdym razem począwszy od godziny 10 z rana egzekucyjną sprzedaż realności pod l kons. 32 w Maziarni położonej stanowiąc j ciało hipoteczne wykazem lp. 86 objęte.

Zakład wynosi 35 złr. a. w. warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Nisko dnia 15 stycznia 1881.

(623 1—3) **Edykt.**

L 412. C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa posiadaczy skradzionych w nocy z dnia 4 na 5 grudnia 1880 u. p. Waleryi Czarniakowskiej w Lisiczyńcach kuponów płatnych dnia 1 marca 1881 1 września 1881, 1 marca 1882, 1 września 1882, 1 marca 1883, 1 września 1883, 1 marca 1884 1 września 1884, 1 marca 1885, 1 września 1885, 1 marca 1886 i 1 września 1886; od 6 prc. listu hipotecznego Serya D. Nr. 17993 na 1000 złr. w. a. opiewającego przez c. k. uprz. gal. akc. Bank hipoteczny we Lwowie wystawionego, aby powyższe kupony w myśl ces-pat. z dnia 15 sierpnia 1817 Nr. 1361 z u. s. a względnie §. 3 ustawy z dnia 3 maja 1868 l. 36 Dpp. w przeciągu jednego roku sześciu tygodni i trzech dni, od dnia zapadłości każdego kuponu z osobna licząc, tutejszemu sądowi tem pewniej przedłożyli, ileże w razie przeciwnym, papiery te za amortyzowane uważane będą.

Lwów dnia 15 stycznia 1881.

(601 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 517. C. k. sąd powiatowy w Nisku przedsięweźmie w dniach 22 lutego, 29 marca i 2 maja 1881, każdym razem począwszy od godziny 10 z rana egzekucyjną sprzedaż realności pod l kons. 26 w Jatcie położonej stanowiącej ciało hipoteczne wykazem l. p. 61 objęte.

Zakład wynosi 40 złr. w. a. warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Nisko dnia 15 stycznia 1881.

(568 1—3) **Edykt.**

L. 20930. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekty nowych ksiąg gruntowych dla następujących gmin katastralnych:

Zarzekowice, Zakrzów, Nadbrzezie z miejscowością Dębina, w okręgu sądu powiatowego w Tarnobrzegu;

Kwaczała, Płaza, Siersza, Wodna i Libiąż wielki w okręgu sądu powiatowego w Chrzanowie;

Ptaszkowa w okręgu sądu powiatowego w Grybowie;

Szklary, Grzegorzówka w okręgu sądu powiatowego w Tyczynie;

Koziarnia, Kopki w okręgu sądu powiatowego w Nisku;

Boguchwała, Zwięczyca w okręgu sądu powiatowego miejsko delegowanego w Rzeszowie;

Bielanka, w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach;

Odrowąż w okręgu sądu powiatowego w Nowym Targu;

Buczków w okręgu sądu powiatowege w Bochni;

Baczyn, Budzyn i Zagacie w okręgu sądu powiatowego w Liszkach;

Swiątniki górne w okręgu sądu powiatowego w Podgórzu;

Rzeczyca długa w okręgu sądu powiatowego w Rozwadowie;

Pewel Ślemieński w okręgu sądu powiatowego w Slemieniu;

Dąbrówka w okręgu sądu powiatowego w Łańcucie;

położonych, według ustawy krajowej z 20 marca 1874 l. 29 Dz. ust kraj. wygotowane za nowe księgi gruntowe tychże gmin poczynając od dnia 30 stycznia 1881 uważane będą, a od tegoż dnia wolno te księgi przeglądać w tym sądzie powiatowym, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położoną, jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy zastawu, czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych ksiąg gruntowych sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie, lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzymiotnione, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się do sądu powiatowego, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położoną najdalej do dnia 31 marca 1882 gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych księgach gruntowych zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go do pierwotnego stanu przywróconym; a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo już było zapisane w dawniejszych księgach hipotecznych, w miejsce których nowe księgi gruntowe wstępują, było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Temi nowemi księgami gruntowemi, dobra w Tabuli krajowej wpisane, nie są objęte.

Kraków 30 grudnia 1880.

(599 1—3) **Obwieszczenie.**

L 519. C. k. sąd powiatowy w Nisku przedsięweźmie w dn a h 22 lutego, 29 marca i 3 maja 1881 każdą raza począwszy od godziny 10 zrana egzekucyjna s rzedaż re l ności pod l C 139 w Mariarsi położonej, stanowiąc j ciało hipoteczne wykazem l. p 62 objęte.

Zakład wynosi 10 zł. w. a. warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Nisko dnia 15 stycznia 1881

(598 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 520. C. k. sąd powiatowy w Nisku przedsięweźmie w dniach 22 lutego, 29 marca i 3 maja 1881, każdym razem począwszy od godziny 10 zrana egzekucyjną sprzedaż realności pod L. C. 21 w Wolimie położonej, niestanowiącej ciało hip. i należącej do spad. Marcina Pereyana.

Zakład wynosi 40 zł. w. a., warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Nisko dnia 15 stycznia 1881.

Doniesienia prywatne

Ogłoszenie.

Do zarządu kilku lub kilkunastu folwarków **w Ordynacyi Łańcuckiej** poszukuje się **rządcy** fachowo wykształconego i doświadczonego **agronoma.** Do tychże dóbr poszukuje się także **kontrolora**, który obok obznajmienia z rachunkowością folwarczną i lasową, musiałby się wykazać znajomością gospodarstwa rolnego i lasowego.

Ubiegający się o powyższe posady, zechcą pisemne podania, poparte odpisami świadectw z odbytych szkół agronomicznych i odbytej praktyki w zawodzie gospodarskim, ewentualnie rachunkowym, przesłać do Zarządu głównego dóbr ordynackich w Łańcucie.

Pożądanem jest także, ażeby starający się o wzmiankowane posady wskazali w podaniach swoich osoby, od których zasięgnąćby można bliższych szczegółów o ich kwalifikacyi.

Termin do wniesienia podań najdalej do 20 marca 1881. (449 3—3)

(319 3—3) L. 14.572.

Obwieszczenie konkursu.

Celem obsadzenia posady podleśniczego w dobrach gminy król. stoł. m. Lwowa z płacą rocznych 240 zł., ryczałtem na konie 60 zł. i z emolumentami — rozpisuje się konkurs z terminem do 30 stycznia 1881 r., z tą uwagą, iż posada ta nie jest stałą i nie nadaje prawa do emerytury, jednak za gorliwą i wydatną służbę przyznanem być może po czasie służby odpowiednie zaopatrzenie.

Kompetujący winni wnieść w powyższym terminie swe podania do Magistratu, zaopatrzone w dowody wieku, dotychczasowego zatrudnienia i praktyki, tudzież uzdolnienia, mianowicie wykazać się egzaminem dla technicznych pomocników i znajomością języków krajowych.

Z Magistratu król. stoł. miasta.
We Lwowie, dnia 15 grudnia 1800 r.

SZEMATYZM

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstw. Krakowskiem

na rok

1881

nabyć można po cenie **2 zł. 60 ct.** w Ekspedycyi *„GAZETY LWOWSKIEJ."*

Zamiejscowi zechcą przesłać **2 zł. 70 ct.** z których przypada 10 ct na opakowanie i list frachtowy.

☞ **Szematyzm przesyłamy tylko za uiszczeniem należytości z góry. Za pobraniem należytości nie przesyłamy Szematyzmu.**

Koncypient notaryalny

2½ roczną praktyką, **poszukuje posady** w jednej z kancelaryj notaryalnych. — Zgłoszenia pod adresem: **J. P.** poczta **Lubaczów.** (503 3—3)

Dyrekcya

Tarnowskiej kasy Oszczędności

podaje do wiadomości, że **zniża stopę procentową**

1. od pożyczek wekslowych z 8% na 7% od dnia 1 lutego 1881.
2. od pożyczek hipotecznych zaś na 6½% od dnia 1 marca 1881.

Tarnów 14 stycznia 1881.

Dyrekcya kasy Oszczędności.

(608 2—3)

LEOPOLD WARCHAŁOWSKI

budowniczy z upoważnieniem władz rządu zaprzysięgły rzeczoznawca sądowy.

Wykonuje wszelkie roboty w zakres budownictwa wchodzące, przyjmuje prowadzenie robót tak w mieście Lwowie jako też i na prowincyi.

Zamówienia przyjmuje Plac Kapitulny l. 2ga I piętro. **Lwów.**

(167 16—30)

W Stowarzyszeniu

„Pracy Kobiet"

rozpoczął się znowu **nowy kurs sukien damskich** połączony **z ćwiczeniami praktycznemi.**

Prócz tego utrzymuje Stowarzyszenie w r. b. Szkołę szycia białego, cerowania, haftów, szycia na maszynie, wyrobu frędzli, koronek klockowych i robót maszynowo-pończoszkowych.

O warunkach przyjmowania uczennic dowiedzieć się można codziennie z wyjątkiem dni niedzielnych i świątecznych od g. 8 rano do 5tej wieczorem. — Biuro wywiadowcze poleca nauczycielki, bony i panny służące.

Stowarzyszenie przyjmuje zamówienia na bieliznę i roboty pończoszkowe wszelkiego rodzaju. (Ulica Teatralna l. 10).

Wielmożnemu Panu

Dr. Henrykowi Kowalskiemu

lekarzowi w Tarnowie

składamy z głębi serca podziękowanie za pełen poświęcenia i skuteczny ratunek dany naszemu synowi w tej strasznej chorobie, która dzieci zazwyczaj zabija.

Cześć lekarzowi, który w tym stopniu chorym zająć się potrafi! a czyn tak szlachetny niechaj każdą możliwą drogą dojdzie do wiadomości publicznej, dla pożytku drugich.

Jadwiga Moreau. **Adolf Moreau**
c. k. sędzia powiatowy.

(620)

Toalety

balowe i wieczorkowe

na obecny karnawał wykonuję z największą starannością — również na łaskawe zamówienia **„gotowe suknie balowe"** z własnych materyj i kwiatów uskuteczniam po cenach bardzo przystępnych.

Józefina Dąbrowska

Plac Halicki l. 14, I-sze piętro.

(282 4—8)

Przeciw wyłysieniu

posiwieniu włosów i tworzeniu się łupieży

udowodnił swą skuteczność według nadchodzących codziennie poświadczeń i pism dziękczynnych jedynie i wyłącznie

OLEJ TANNINOWY

Dra. Morasa.

Szanowny Panie aptekarzu!

Upraszam Pana byś mi przysłał jeszcze dużą flaszkę oleju tanninowego Dra. Morasa. Skuteczność tego środku jest wyśmienitą, ponieważ wypadanie włosów zupełnie ustało, a pokazuje się już także gęsty zarost.

Wiedeń dnia 5 stycznia 1880. **Wilhelm Wagner.**

Do Pana Józefa Fürst aptekarza w Pradze!

Jestem szczęśliwy, mogąc Panu donieść, że olej tanninowy Dra. Morasa wstrzymał u mnie wypadanie włosów, trwające już przeszło dwa lata.

Spodziewam się, że zapomocą tego środka uzyskam napowrót moje dawniejsze tak piękne włosy.

Marienbad dnia 18 sierpnia 18[illegible]. **Marya Zaremba.**

Wielmożny Panie!

Nie jest to wcale przyjemnie, by będąc mężczyzną w wieku trzydziestu lat, posiadać już łysą głowę. Gdybym był nieużywał oleju tanninowego Dra. Morasa, byłbym dziś młodym starcem. Środek ten zdziałał u mnie w przeciągu kilku tygodni istne cuda, co też potwierdzają wszyscy, co mię znają. Proszę przeto etc.

Bukowa dnia 3 stycznia 1880.

wdzięczny
Jarosław Drtikol, zarządca dóbr.

Do nabycia we flaszkach po **2 i 1 zł.** we LWOWIE u *Zygmunta Ruckera* aptekarza, ulica Krakowska, w CZERNIOWCACH u *J. Golichowskiego* aptekarza.

(8305 8)

Hurtowny handel

WIN

Karola Wernera

Wina węgierskie, austryackie, francuskie, reńskie, mozelskie, malaga, madere

Koniak i Rozolisy

po najtańszych cenach tak na miarę jak i w butelkach.

(8346 37—?)

Die „Neue Illustrirte Zeitung"
kostet incl. Zusendung per Post:

	Ganzj.	Halbj.	Viertelj.
Für Oesterreich-Ungarn	fl. 8	fl. 4	fl. 2
„ Deutschland von Wien versendet	M. 16	M. 8	M. 4
„ „ von Leipzig excl. Postzuschl.	M. 12	M. 6	M. 3
„ das übrige Europa	Fr. 30	Fr. 15	Fr. 7.50

Erscheint jed. Sonntag. Einzelne Numm. 20 kr. = 40 Pf
Probe-Nummern werden auf Verlangen gratis und franco zugesendet.

„NEUE ILLUSTRIRTE ZEITUNG"

Neunter Jahrgang 1881.

Der neue Jahrgang, welcher vom 1. October 1880 bis dahin 1881 läuft, wird eröffnet mit dem höchst spannenden Roman „Die Claudier" von Dr. Ernst Eckstein, einem Werke von hohem literarischen Werthe, welches ohne Zweifel in der ganzen gebildeten Welt die größte Sensation hervorrufen wird; maßgebende literarische Persönlichkeiten, welche „Die Claudier" im Manuscript gelesen, erklären diesen Roman einstimmig für eine der hervorragendsten Erscheinungen auf dem Gebiete der deutschen und ausländischen Roman-Literatur im letzten Jahrzehnt.

Zu Jahrgang 1881 liefern wir unsern Abonnenten zwei prächtige Oelfarbendruck-Bilder, betitelt „Sorgenlos" und „Träumerisch", nach den gleichnamigen Gemälden v. Em. Kayser in München, als Prämien, gegen Nachzahlung von nur à 1 fl. ö. W. per Blatt. Man abonnirt in allen Buchhandlungen und in der

Administration d. „Neuen Illustrirten Zeitung"
(L. C. Zamarski)
Wien, I., Renngasse Nr. 5.

WYROBY SPECYALNE

PARFUMERYA

AUX VIOLETTES DE PARME

ED. PINAUD

Mydło	AUX VIOLETTES DE PARME
Essencya dla chustek	AUX VIOLETTES DE PARME
Woda tualetowa	AUX VIOLETTES DE PARME
Pomada	AUX VIOLETTES DE PARME
Olejek	AUX VIOLETTES DE PARME
Puder ryżowy	AUX VIOLETTES DE PARME
Kosmetyk	AUX VIOLETTES DE PARME

37, *Boulevard de Strasbourg*, 37.

(330 3—18)

KANTOR WYMIANY

c. k. uprzyw. galic.

Akcyjnego Banku Hipotecznego

kupuje i sprzedaje wszystkie efekta i monety

pod warunkami najprzystępniejszemi

5% LISTY HIPOTECZNE,

jako też

5% Premiowane Listy hipoteczne,

które według prawa z dnia 1 lipca 1868 (Dz. p. P., XXXVIII, Nr. 93) i najwyższego post. z dnia 17 grudnia 1871 r. mogą być użyte do lokowania kapitałów funduszowych, pupilarnych, kaucyj małżeńskich wojskowych na kaucye i wadya, **są w tymże kantorze do nabycia.**

Wszystkie polecenia z prowincyi wykonuje się bezzwłocznie po kursie dziennym, bez doliczenia prowizyi. (2 7

Mleczarnia

pod godłem „krowiej główki,,

nowo otworzona

w Rynku l. 28, obok handlu p. Nadwodzkiego, poleca **wyborny nabiał**, sprowadzany z dóbr o godzinę drogi koleją oddalonych, zawsze świeży, jako to: **Masło najprzedniejsze, śmietankę, śmietanę, mleko słodkie i kwaśne, podśmietanie, maślankę, ser** itd. — Dla dogodności ogółu, sprzedaje się także na szklanki: **Kawa wiejska** 10 ct. **podśmiet.** 5 ct., **mleko** 3 ct itd.

Doskonałe **mleko świeże** niezbierane od godziny 6tej rano i 4½ po południu.

Chleb Grahama i inne pieczywo.

☞ **Abonament z dostawą do domu.**

(8816 10—?)

PARDWY

syberyjskie
(białe kuropatwy)
po złr. **2.60** para.

Jarząbki po złr. 2.40 para
Cietrzewie po złr. 4 para

również różne

owoce deserowe i delikatesy

poleca handel

St. Markiewicza.

[illegible]

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera.
Papier z c. k. uprzyw

Biblioteka